

NOVI ORGANI* OK SZDL VELENJE IN MOZIRJE

Predsednik OK SZDL Velenje: Tone Seliga
Podpredsednica OK SZDL Velenje: Vera Zupančičeva
Sekretar OK SZDL Velenje: Slavko Korenič

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje: Slavko Geratič, Marjan Hace, Franjo Kljun, Slavko Korenič, Franjo Lipovšek, Janko Lukner, Marcel Medved, Janez Miklavčič, Majda Naglost, Franc Pečovnik, Tomo Peršič, Tone Seliga, Milan Štimac, Jože Veber, Vera Zupančič, Nestl Žgank, Marija Žužek.

Izvršni odbor predsedstva OK SZDL: Marjan Domanjko, Marija Juhart, Slavko Korenič, Milan Kretič, Franc Nežmah, Karel Stropnik, Boža Štajner, Franc Trebše, Stane Vovk.

V prihodnjem obdobju bodo socialistično zvezo delovnih ljudi občine Mozirje vodili: predsednik občinske konference je Jože KUMER, podpredsednica Jelka ZIDARN in sekretar Stane KRANJC. V predsedstvo občinske konference so bili izvoljeni še Jože Rakun, Franjo Gerdina, Vlado Košir, Verica Pečnik, Hinko Čop, Anton Vrhovnik, Majda Urank, Stanko Ošep, Anton Modrijančič in Edi Herman.

KONČAN REMONT TEŠ 4

Okrog 600 delavcev z rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, mariborske Hidromontaže in Metalne, ljubljanske Termike, celjskega Gradisa in velenjskega Vegrada je aprila sodelovalo pri rednem remontu najnovejše, četrte faze šotlanskih termoelektrarn. Dela, ki so potekala po programu, so končali zadnji dan aprila, 3. maja pa je termoelektrarna Šotanj 4, moči 335 MW, spet normalno obratovala.

Ta mesec in v prvi polovici meseca junija pa bodo opravljali redni remont na napravah termoelektrarne Šotanj 3, moči 275 MW.

(n)

Šmarčani na spominskem pohodu

Krajani Šmartnega ob Paki so v torek 8. maja proslavili svoj krajevni praznik — Preko 300 udeležencev spominskega pohoda

Krajani Šmartnega ob Paki so v torek, 8. maja počastili svoj krajevni praznik, ki ga praznujejo v spomin na velike aretacije krajanov v noči od 8. na 9. maj leta 1942. Ta dan je okupator s področja Šmartnega ob Paki odpeljal v zapore in koncentracijska taborišča več kot devetdeset zavednih aktivistov osvojenih fronte in le trije so se po končani vojni vrnili živi domov. Zato so v krajevni skupnosti Šmartno ob Paki pred 26 leti ta dan izbrali za svoj krajevni praznik. Letos so ga proslavili z množičnim pohodom do okoliških obeh iz narodnoosvobodilnega boja. Pohod je pripravil domači taborniški odred „Hudi

potok“ v sodelovanju z vsemi ostalimi društvi, družbenopolitičnimi organizacijami in osnovno šolo Bratov Letonje, ki je ob

PRVOMAJSKA LISTINA ZA OBČINSKI SVET ZSS VELENJE

Na predlog medobčinskega sveta ZSS za celjsko regijo je sekretariat predsedstva republiškega sveta ZSS letos podelil prvomajsko listino Zveze sindikatov Jugoslavije tudi velenjskemu občinskemu sindikalnemu svetu. Priznanje so prejeli med drugim za tvorno sodelovanje pri sestavljanju letnih, srednjeročnih in dolgoročnih planov ter pri razvoju občine Velenje. Pri občinskem svetu je izredno aktiven klub samoupraviteljev, ki je bil ustanovljen leta 1975.

Klub je v oporo pri razreševanju konkretnih zapletov pri uresničevanju zakona o združenem delu. Odlika tega občinskega organa je doslednost in konkretnost, neposredna aktivnost v samih voziščih problemov kot na primer razreševanje problemov v zdravstvu, v energetiki, v vzgojno izobraževalnih zavodih, na področju stanovanjske izgradnje osebnih dohodkov in druge. Poleg tega pa so bili pobudniki, organizatorji in nosilci še vrste drugih aktivnosti v naši občini.

tež priložnosti pripravila dan šole. Praznični spominski pohod, prvič so ga organizirali lani, je krenil izpred šole najprej proti spomeniku žrtvam fašizma v Šmartnem, kjer je o pomenu praznika zbranim spregovoril predsednik skupščine krajevne skupnosti Šmartno ob Paki Stane Prašnikar. Pot jih je nato vodila do spomenika v Gavcah, kjer so se srečali s predstavniki sosednje krajevne skupnosti Gorenje in naprej do rojstne hiše bratov Letonje v Velikem vrhu. Tu so pripravili krajši kulturni program in pot zatem zaključili nad domačijo Goričnikovih z igrami ob tabornem ognju in zanimivim kulturnim programom. Na letošnjem pohodu je sodelovalo več kot 300 učencev osnovne šole, predstavnikov krajevnih skupnosti Šmartno in Gorenje, družbeno političnih organizacij, društev ter pripadniki teritorialnih enot krajevne skupnosti Šmartno ob Paki. Več o tem praznovanju bomo poročali v prihodnji številki Našega časa.

J. K.

Na krajšem obisku v Velenju se je v ponedeljek 30. aprila mudil predsedujoči v predsedstvu SFRJ Fadil Hodža. Med drugimi sta ga spremljala Džavid Nimani, predsednik predsedstva SAP Kosovo in članica CK ZKS iz Kosova Driga Dobroš. V prostorih občinske skupščine so visokega gosta najprej seznanili z dosedanjim razvojem velenjske občine in v zvezi s tem še posebej s problemi, ki nastajajo pri ugrezanju doline zaradi kopanja premoga. Nato si je tovariš Fadil Hodža z zanimanjem ogledal središče Velenja, novo naselje na Gorici, Konovo, TGO Gorenje, šotlanske termoelektrane in področje, ki se je ugreznilo zaradi kopanja premoga.

Storiti vse za še hitrejši razvoj

Na slovesnosti ob podelitvi državnih odlikovanj delavcem Gorenja je govoril predsednik CK ZKS France Popit

Predsednik republike Josip Broz Tito je odlikoval ob srebrnem jubileju Gorenja, o tem smo poročali že v naši praznični prvomajski številki, — 128 delavcev tega kolektiva za njihov neprecenljiv delež v dosedanjem razvoju Gorenja.

Slovesnosti, ki je bila v četrtek, — dan pred praznikom OF slovenskega naroda, se je poleg nekaterih vidnih predstavnikov naše republike udeležil tudi predsednik centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, France Popit. Ob podelitvi odlikovanj je med drugim dejal:

„Velenje, posebno njegov rudarski kolektiv in Gorenje, ki je zrastle potem, je dalo poseben pečat naši samoupravni družbi. Ni slučaj, da se šestokrat radi

pohvalimo in pokažemo posameznim delegacijam rezultate dela delovnih ljudi, in to ne le teh dveh kolektivov, ampak tudi vseh delovnih ljudi in občanov. Velenje danes predstavlja delavski razred in njegove rezultate, tako v Jugoslaviji kot v celnem svetu.“

Nato je tovariš France Popit spregovoril o nalogah, ki so pred nami v sedanjem trenutku. Poudaril je, da moramo združiti vse sile in si z nadaljnjim usposabljanjem delavcem, s še večjim vključevanjem znanosti v naše delo, s takšnim načinom nagradjanja, ki bo spodbujalo vsakega posameznika, da bo dal čim več od sebe prizadevati, da bomo dosegli ne le večjo produktivnost vsakega posameznika, ampak naše celotne samo-

upravne družbe. Skratka, je dejal France Popit, mobilizirati moramo vse sile, tako umske kot fizične, da bomo naredili še hitrejši korak v našem nadaljnjem razvoju.

„Mislim,“ je poudaril tovariš Popit, da je prav Gorenje dalo k temu pomemben prispevek, ker je znalo povezati dosežke znanosti in oceniti položaj, tako na domačem kot na tujem trgu. Gorenje je lep primer, kako je mogoče iz nič ogromno ustvariti, seveda, če se ne omejujemo v svoje tovarniške plotove, ampak če vedno znova iščemo možnosti širitve tudi v širšem prostoru in seveda tudi v tujini. Za našo republiko je še zlasti pomembno, da združujemo pamet z delom in da se obrne na zunanje tržišče. In prav takšna usmeritev, ki jo ima Gorenje in pa tudi nekateri drugi kolektivi v Sloveniji, nam bo omogočila, da bomo tudi uvoz čimbolj uskladili.“

Ob koncu je predsednik slovenskih komunistov, tovariš France Popit čestital vsem, ki so dobili visoka državna odlikovanja ter dejal, da jih to mora zavezovati za še večje dosežke v prihodnje.

S. V.

Krepitev položaja delavca v družbeni reprodukciji

Naloge komunistov pri nadaljnji krepitvi položaja delavca v družbeni reprodukciji in za učinkovitejšo gospodarjenje je bila osrednja točka dnevnega reda zadnje seje komiteja OK ZK Velenje — Določene nekatere konkretne naloge komunistom v izvršnem svetu skupščine občine Velenje

Komite občinske konference zveze komunistov Velenje je na svoji zadnji seji, bila je 3. maja, obravnaval gradivo 4. seje centralnega komiteja ZKS, na kateri so obravnavali naloge zveze komunistov pri nadaljnji krepitvi položaja delavca v družbeni reprodukciji in za učinkovitejšo gospodarjenje. CK ZKS ni oblikoval posebnih sklepov, temveč je naročil osnovnim organizacijam in organom ZK, da na podlagi uvodne besede in razprave na tej seji dopolnijo svoje akcijske programe, komuniste pa zadolžijo, da s svojim delovanjem v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organizacijah in organih ter delegatskih skupščinah spodbudijo uresničevanje nalog za krepitev položaja delavca v družbeni reprodukciji in za učinkovitejšo gospodarjenje.

Ob obravnavi nalog, na katere je opozorila 4. seja CK ZKS, je velenjski komite OK ZK ugotovil, da so v Šaleški dolini na zadnjih sejah občinskih konferenc ZK, posebej pa še na 9. seji, podrobno spregovorili tudi o nadaljnji krepitvi položaja delavca v družbeni reprodukciji in za učinkovitejšo gospodarjenje. Sicer pa je sklenil, da morajo vse osnovne organizacije ZK v občini obravnavati gradivo 4. seje CK ZKS in 9. seje občinske konference ZK Velenje.

Na svoji zadnji seji je komite OK ZK Velenje potrdil sklepe, ki jih je po 9. seji občinske konference ZKS Velenje izoblikovala komisija za družbeno-

SEJA DS TGO GORENJE VELENJE

Delavski svet tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje je na zadnji seji pregledal poslovanje delovne organizacije v prvih treh mesecih letos, prav tako pa tudi poslovanje podjetij Gorenje na tujem.

Na seji so za individualnega poslovnega organa — direktorja delovne organizacije TGO Gorenje Velenje imenovali Petra Krepla, diplomiranega inženirja, dosedanjega vršilca dolžnosti direktorja.

(n)

ekonomske odnose in ekonomsko politiko. Gre predvsem za naloge pri odpravi slabosti, ki jih je mogoče uresničiti v nekaj mesecih, v glavnem pa zadevajo komuniste v izvršnem svetu skupščine občine Velenje. Tako je treba čimprej pripraviti pogovor s komunisti na odgovornih delovnih mestih za odpravo slabosti v zvezi z delitvijo osebnih dohodkov in zaposlovanjem nove delovne sile. Ponovno je treba pregledati tekoče investicije in tiste naložbe, ki naj bi jih začeli uresničevati letos. Prednost naj bi imele investicije, ki so rezultat združevanja sredstev. Dogovoriti pa se bo treba še za aktiviranje notranjih rezerv, zlasti pa za zmanjšanje porabljenih sredstev, da bi bil dohodek večji. Preveriti pa bo tudi treba, kaj je bilo v zadnjem času storjeno za boljše gospodarjenje v tistih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, ki so lani poslovale z izgubo oziroma na meji rentabilnosti.

Ob obravnavi gradiva s 4. seje CK ZKS so člani komiteja OK ZK Velenje opozorili tudi na naloge komunistov in osnovnih organizacij ZK pri ustvarjanju ustreznega vzdušja za uresničitev nalog, na katere je opozorila zadnja seja CK ZKS.

Velenjski komite OK ZK je na seji 3. maja spregovoril še o aktivnostih ZK v Šaleški dolini v mesecu maju, o čemer bo tekla beseda tudi na petkovem seminarju na Dobrni. Seznanil pa se je tudi z informacijami o 25. seji predsedstva CK ZKS ter z zadnjih dveh sej sekretariata medobčinskega sveta ZK Celje.

Na teh sejah so govorili o razvoju zdravstva v celjski regiji ter o položaju rekreacijsko turističnega središča Golte nad Mozirjem. Člani komiteja OK ZK Velenje so v razpravi o teh informacijah opozorili, da še vedno niso razčiščena vprašanja v zvezi z nadaljnjim razvojem Topolšice. Podprli pa so tudi stališče sekretariata medobčinskega sveta ZKS Celje, da morajo pri sanaciji RTC Golte sodelovati vse organizacije združenega dela iz celjskega območja, ki imajo na Golteh depandanse.

(Ma)

Tovariš France Popit izroča visoko državno odlikovanje Ivanu Ateškmu

Po hladnem vremenu v začetku tega tedna se bo v drugi polovici tedna vreme ustalilo in otopilo.

Svečano v Šaleški in Gornji savinjski dolini ob dnevu OF

V velenjski in mozirski občini so med nedavnimi prazniki pripravili številne priložnostne prireditve

60-letnica ustanovitve Komunistične partije Jugoslavije, Zveze komunistične mladine in revolucionarnih sindikatov Jugoslavije so bili jubileji, ki so dali posebno obeležje praznovanju dneva ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda in 1. maja – mednarodnega delavskega praznika v velenjski občini.

Že po tradiciji je tudi letos Šaleška dolina v dneh pred praznikom dobila nad vse svečano podobo, na mnogih drogovihih so zaplapolale zastave, na številnih vrhovih so krajani postavili mlaje, ob katerih so na večer pred delavskim praznikom zagoreli kresovi.

V počastitev dneva Osvobodilne fronte slovenskega naroda

tednika) Seveda tudi letošnji prazniki v Šaleški dolini niso minili brez pomembnih delovnih dosežkov. Delavci velenjske Tiskarne so v četrtek, 26. aprila slovesno odprli nove sodobne proizvodne prostore, kolektiv delovne organizacije Toplovod Velenje pa je bogatejši za nov prizidek.

Priložnostne svečanosti v počastitev dneva OF in mednarodnega praznika dela so pripravili v pretekateri delovni sredini in krajevni skupnosti Gornje Savinjske doline, osrednji slovesnosti pa sta bili 26. 4. v Mozirju. Najprej so se na skupni svečani seji zbrali člani vodstev občinskih družbenopolitičnih organizacij. Slavnostni govornik je bil predsednik občinske kon-

Pomoč Črnogorskemu primorju

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta Velenje oziroma odbor za pripravo prvomajske baklade sta se letos odpovedala ognjemetu na večer pred delavskim praznikom. Namesto za ognjemet so sredstva namenili v sklad za pomoč po potresu prizadetim prebivalcem črnogorskega Primorja.

Baklada po velenjskih ulicah

Občinski svet Zveze sindikatov Slovenije Velenje je tudi letos na predvečer 1. maja pripravil tradicionalno prvomajsko baklado po ulicah Velenja.

V njej je sodelovalo več sto rudarjev v svečanih uniformah, delavcev iz drugih delovnih kolektivov, gasilcev, športnikov in drugih. Bakle, kot simbol svobodnega praznika, so nosili velenjski taborniki, za strumen korak pa so tudi letos skrbeli člani velenjske rudarske godbe.

Seveda so tudi letos dekleta vsakemu udeležencu baklade pripela na prsi rdeč nagelj.

Udeleženci prvomajske baklade in več tisoč delovnih ljudi Šaleške doline se je nato zbralo na srečanju v Rdeči dvorani, na katerem je spregovoril predsednik občinske konference ZSMS Velenje Janko Lukner, kulturni program pa so izvajali člani Amaterskega gledališča Velenje, Rudarska godba Velenje in mešani pevski zbor Svobode Šoštanj.

Brez mlaja ni praznovanja

Praznovanja dneva Osvobodilne fronte in 1. maja si danes skorajda ne moremo predstavljati brez visokih mlajev. Tako je bilo tudi letos. Na mnogih okoliških vrhovih so naši krajani postavili visoke mlaje. Seveda pa je za postavljanje mlajev treba imeti kar precejšnje iz-

kušnje, še zlasti, če so zelo visoki. V krajevni skupnosti Hrastovec-Škale so postavili kar dva skorajda 30 metrov visoka mlaja. Kljub temu, da je pihal izredno močan veter, pa se krajani niso dali ugnati, ampak sta v dobrih dveh urah na vrhu mlajev zaplapolali zastavi.

Na Paškem Kozjaku govoril Jože Globačnik

Okrog tisoč delavcev Rudarsko elektroenergetskega kombinata in drugih kolektivov velenjske občine je 1. maj preživel na Paškem Kozjaku na tradicionalnem rudarskem pikniku. Kljub temu, da je bilo zelo hladno, je bilo na Kozjaku resnično pravo praznično razpoloženje. K temu so svoj delež seveda prispevali tudi velenjski godbeniki, ki so tudi na letošnji praznik budili prebivalce Velenja in okoliških krajev z igranjem budnic, nato pa so godbeniki igrali tudi na Paškem Kozjaku. Ko so odšli, so jih

zamenjali člani Šaleškega instrumentalnega ansambla.

Udeležencem tovariškega srečanja na Paškem Kozjaku je spregovoril tudi podpredsednik skupščine SR Slovenije Jože Globačnik in v svojem govoru še posebej omenil veliko solidarnost, ki jo vsa leta doslej izkazujejo velenjski rudarji.

Komisija za rekreacijo na Rek je tega dne organizirala tudi trim pohod na Špič-vrh Kozjaka. Vsakdo, ki je opravil to pot, je dobil za nagrado posebej za letošnje praznovanje izdelano značko.

Plaketa za Franca Leskoška – Luko

Predsednik občinskega sveta ZSS Velenje Marcel Medved izroča tovarišu Francu Leskošku-Luki zlato plaketo inovatorja občine Velenje

Mnoge manifestacije so se v občini Velenje zvrstile tudi v počastitev mednarodnega delavskega praznika, 1. maja. V sredo, 26. aprila je bila svečana seja občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje, na kateri so podelili srebrne znake sindikata Velenje desetim sindikalnim delavcem (predstavili smo jih v praznični številki), priznanja in nagrade najboljšim inovatorjem v Šaleški dolini za leto 1978 ter priznanja najboljšim posameznikom in ekipam v tekmovanju v delavskih športnih igrah za preteklo leto. Priznanja in nagrade so prejeli naslednji inovatorji: Jože Uranjek, Jože Veler, Ivan Zupančič, Ivan Gavez, (vsi delovna organizacija ESO), Jože Volk (DO RLV), Jože Zamnik (TGO Gorenje), Vili Selič (RŠC), Franc Cevzar (RLV), ter

Stefan Vidonja, Daniel Belc Franc Bercko in Marjan Hrovat iz Tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje.

Ob tej priložnosti je predsednik občinskega sindikalnega sveta Marcel Medved prebral sporočilo, da je občinski svet ZSS Velenje dobil letošnji prvomajsko listino. Z velikim navdušenjem pa so udeleženci svečane seje pozdravili odločitev predsedstva občinskega sveta, da na svečani seji izročijo zlato plaketo inovatorja tovarišu Francu Leskošku-Luki za njegov prispevek na področju inovatorstva v vsem dosedanjem obdobju. Nad vse ginjen se je tovariš Leskošek zahvalil za redno pozornost in v kratkem govoru poudaril pomen dosežkov in ustvarjalnosti delovnih ljudi in občanov Šaleške doline.

V Stari vasi proslavili četrti praznik

Prebivalci krajevne skupnosti Velenje-Stara vas slavijo v spomin na noč med 30. aprilom in 1. majem leta 1944, ko so borci Bračičeve brigade napadli sovražnikovo postojanko na Starem jasku, svoj krajevni praznik. Letos so ga praznovali že četrtrič.

Čeprav ob letošnjem prazniku niso izročili namenu nekih novih objektov kot v preteklih treh letih pa je bilo tudi tokrat nad vse slovesno, saj so obenem proslavili 35. letnico napada borcev Bračičeve brigade, 38. letnico ustanovitve Osvobodilne fronte in seveda tudi 60. letnico ustanovitve KPJ.

Na svečani seji skupščine krajevne skupnosti, krajevne konference SZDL, zbora delegatov, predstavnikov borcev in drugih družbenopolitičnih organizacij ter krajanov so podelili letošnja bronasta odličja osvobodilne fronte ter posebna krajevna priznanja posameznikom, ki so zaslužni za nad vse

uspešen razvoj krajevne skupnosti v zadnjih letih.

Predsednik krajevne konference SZDL Jože Meh je v svečanem govoru ocenil dosežke v preteklih letih in spregovoril o nalogah, ki so pred njim na področju krepitve krajevne samouprave, delegatskega sistema, nadaljnje krepitve splošnega ljudskega odpora in seveda tudi pri nadaljnjem urejanju komunalnih vprašanj.

Med svečano sejo so sprejeli sklep o poimenovanju ceste skozi industrijsko cono po Šmonu Blatniku, podpisnik proglaša za ljudsko frontno banjo oziroma za zvezo delovnega ljudstva Slovenije, ki so kot talca ustrelili 9. junija leta 1942 v Mariboru.

Svečana seja se je začela nastopom pevskega zbora podružnične šole v Pesju, a koncu so mladi iz osnovne organizacije ZSMS krajevne skupnosti Stara vas izvedli spektakel, na katerem so obudili spomin na NOB.

Slavnostni govornik na osrednji proslavi v Mozirju je bil predsednik občinskega sveta ZS Franjo Gerdina

so bile v vseh krajevnih skupnostih proslave, na katerih so podelili posameznim krajanom bronasta odličja Osvobodilne fronte. Izredno svečano je bilo med drugim v krajevni skupnosti Hrastovec-Škale. Prebivalci teh dveh krajev že vrsto let proslavljajo obletnico tega pomembnega dne iz naše narodno-osvobodilne vojne na Ljubeli. Letos je bilo še posebej slovesno, saj je bila proslava pri novem lovskem domu, katerega so marljivi lovci naredili v glavem sami. Doma uradno sicer še niso odprli, ker vsa dela še niso končana, bodo pa to storili najverjetneje za dan borca. Kot drugod so tudi v tej krajevni skupnosti postavili številne mlaje, največja pa sta bila gotovo na Ljubeli, saj sta bila visoka kar 27 metrov.

V zadnjih aprilskih dneh je bilo izredno svečano tudi v krajevni skupnosti Velenje-Stara vas, saj 30. aprila slavijo svoj krajevni praznik.

Osrednja slovesnost ob prazniku Osvobodilne fronte pa je bila v naši občini v četrtek, 26. aprila, ko so med koncertom dekljskega pevskega zbora Gimnazije Velenje podelili letošnja srebrna odličja Osvobodilne fronte devetim krajanom in enemu društvu. (Dobitnike srebrnih priznanj smo predstavili že v praznični številki našega

ference SZDL Jože Kumer.

Naš jutri bo torej takšen, kakršnega si bomo sami zgradili. V nadaljevanju svečane seje so potem najprej podelili odličja predsednika Tita. Orden republike z bronastim vencem je prejel Franc Šarb, red dela s srebrenim vencem Jože Uranjek, medalji za hrabrost sta za svoje ravnanje ob hudi nesreči na Golteh prejela Janez Brezovnik in Franc Firšt, Peter Marolt pa prav tako Medaljo za hrabrost za doslej štiri rešena človeška življenja. Letošnja priznanja Osvobodilne fronte so podelili devetim posameznikom in enemu društvu, srebrne znake sindikatov pa so prejeli trije sindikalni aktivisti.

Na seji so podelili še knjižne nagrade devetim komunistom za 30 in večletno delovanje v Zvezi komunistov ter priznanja republiške skupnosti za ceste devetnajstim občanom, ki so se najbolj izkazali pri akciji vpisovanja posojila za ceste.

Zvečer je bila v mozirski kinodvorani še osrednja proslava, posvečena dnevu Osvobodilne fronte in bližnjemu prazniku dela. Slavnostni govornik je bil predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Franjo Gerdina, v bogatem kulturnem programu pa so sodelovali delavska godba na pihala, pevci in pevke ter recitatorji.

Harmonika, pesem, tovariški pogovori

Med slovesnostjo ob otvoritvi novih sodobnih tiskarskih prostorov v Velenju

Odpri sodobne tiskarske prostore

Temeljni kamen položili šele pred letom dni — Sedaj tudi dvoizmensko delo — Še boljše storitve

Delavci velenjske Tiskarne so slavili letošnji dan Osvobodilne fronte in 1. maj — mednarodni praznik dela s pomembnim delovnim dosežkom. Med priložnostno slovesnostjo, katere so se udeležili tudi predstavniki skupščine občine Velenje, Rudarsko elektroenergetskega kombinata, republiškega odbora sindikata delavcev grafične industrije ter drugi so slovesno izročili namenu nove proizvodne prostore.

Cerprav so temeljni kamen za novi objekt položili šele pred letom dni,

je že pred štirimi meseci stekla v njem proizvodnja. Nova pridobitev je — kot je dejal v priložnostnem govoru ob otvoritvi predsednik delavskega sveta Tiskarne Mitja Lavrič, prvi rezultat združevanja sredstev temeljnih organizacij delovnih organizacij Rudnika lignita Velenje, štajnskih termoelektrarn, Elektrostrojne opreme, Avtoparka ter Plastične, ki so v sestavi REK Velenje. Le s tako združenimi sredstvi, krediti Ljubljanske banke — temeljne banke Velenje, GIP Vegrad in z lastnimi sredstvi so lahko uresnili to

zahtevno naložbo ter si ustvarili po besedah direktorja Silva Peška dolgoročno izhodišče nadaljnjega razvoja.

V novem objektu je 1360 kv. metrov uporabne površine, od tega 1086 kv. metrov proizvodnih prostorov. Vrednost celotne naložbe je znašala 14,5 milijonov dinarjev. Za letos so načrtovali, da bodo ustvarili 30 milijonov dinarjev celotnega prihodka, vendar rezultati prvih mesecev dela v tem objektu dokazujejo, da so ob došle malenkostnem povečanju števila zaposlenih, sposobni ustvariti še več. Novi sodobni prostori so jim omogočili, da so lahko uvedli drugo izmeno s tem, da so si pomagali s priučevanjem kadrov. Njihova sedanja razmišljanja in načrti pa so usmerjeni sedaj v posodobitev proizvodnje, da bi bili kupci še bolj zadovoljni z njihovimi storitvami oziroma proizvodi. Ker se zavedajo, da tudi v prihodnje ne bo šlo brez težav v zvezi z materialom, bodo vse sile usmerili v boljšo izrabo delovnega časa, v prizadevanja za povečanje produktivnosti, ustreznejšo zaposlitev delavcev in seveda v kar najbolj koristno porabo surovin in drugega reprodukcijskega materiala, predvsem pa v višjo stopnjo izkoriščenosti proizvodnih zmogljivosti.

Na slovesni otvoritvi, na kateri so o pomenu objekta in nadaljnjega razvoja te dejavnosti v občini spregovorili tudi predstavniki poslovnega kolektivnega organa sozd REK Velenje Mirko Bizjak, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje Franjo Kljun in sekretar republiškega odbora sindikata delavcev grafične industrije, se je Mitja Lavrič zahvalil v imenu celotnega kolektiva vsem, ki so jim omogočili izgradnjo tega objekta z obljubo, da bodo odslej njihovi proizvodi še boljši. Predstavniki teh kolektivov in kolektivom, s katerimi že dolga leta sodelujejo kot tudi delavcem, ki so imeli zasluge v začetku razvoja grafične dejavnosti v občini in za dolgoletno delo v delovni organizaciji pa so izročili posebne plakete delovne organizacije.

na predelovalna dejavnost naša pomembna gospodarska smer. Ob tej priložnosti je predsednik izvršnega sveta tudi dejal, da je delovna organizacija Tiskarna Velenje osnovni nosilec grafične dejavnosti v naši občini in da se bo morala vsa tovrstna dejavnost, ki je še tu in tam v občini razdrobljena, s Tiskarno pogovarjati in usklajevati glede tega, kaj se lahko razvija in kaj se ne more razvijati.

Kolektiv velenjskega Toplovoda je praznične dni proslavil z otvoritvijo novega prizidka centralne energetske postaje, obenem pa so obeležili tudi 20. letnico začetka toplifikacije Velenja. O tem je na otvoritvi spregovoril Milan Tepej, tehnični vodja. Otvoritev pa so z nastopom popestrili tudi člani Šaleške folklorne skupine.

Sporno pregledovanje nalog

V dneh pred praznikom Osvobodilne fronte slovenskega naroda je bila prva seja občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije Velenje v novi sestavi, na kateri so izvolili za novega predsednika TONETA SELIGO. Zanj delo v tej najmnogičnejši družbenopolitični organizaciji ni novo, saj je bil predtem sekretar občinske konference. Prav zato je še toliko lažje stekel naš pogovor z njim.

Katere naloge so pred občinsko konferenco SZDL na začetku novega mandatskega obdobja?

Prvo področje, kateremu bomo morali nameniti več pozornosti, bo vsekakor krepitev vloge SZDL kot ene izmed družbeno političnih organizacij. V prihodnje bomo morali še bolj krepiti delegatski sistem, si prizadevati, da bi bolj kot doslej skušali uresničiti delegatske odnose v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

Nadalje se bomo morali čimprej lotiti reševanja nekaterih vprašanj s področja samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja. V občini smo sprejeli vrsto družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, katerih pa ne uresničujemo dosledno. To slabo vpliva, na primer, na stanovanjsko in komunalno gradnjo, pa tudi na sam razvoj krajevnih in samoupravnih interesnih skupnosti.

Pomembna naloga nas čaka pri pripravi samoupravnih načrtov za naslednje srednjeročno obdobje, sprejemanju samoupravnih sporazumov o temeljnih planov, bolj načrtnemu in usklajenemu načrtovanju med krajevnimi skupnostmi, organizacijami združenega dela in samoupravnimi interesnimi skupnostmi. Dosledneje bo treba spregovoriti tudi o svobodni menjavi dela.

Razmisliiti bo treba tudi, kako v naš celoten sistem oziroma v družbenopolitično delo močnejše vključiti razna društva, ipd. Zato bo treba poživiti delo svetov, ki so pri občinski konferenci in tudi družbenih svetov, ki jih bomo še ustanovili. Več pozornosti pa bo treba nameniti tudi delu sekcij.

Naslednji splot vprašanj zadeva krepitev sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozastite. Tu nas še posebej čaka pomembno delo v zvezi z akcijo Nič nas ne sme presenetiti.

Na koncu naj omenim še področje obveščanja, ki po pomembnosti seveda sodi med prve naloge. Prizadevati si moramo za čimbolj celovito obveščanje občanov o vseh področjih našega gospodarskega in družbenopolitičnega življenja. Še v tem mesecu moramo oblikovati skupščino Informativnega centra, v njej naj bi bili predstavniki organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti ter družbenopolitičnih organizacij, in sprejeti dolgoročnejsše smerice in programiranja v občini. Pri predsedstvu občinske konference SZDL pa moramo vzporedno s tem oblikovati svet za obveščanje.

Omenili ste, da bo treba v prihodnje nameniti še več pozornosti utrjevanju in razvijanju delegatskega sistema in delegatskih razmerij in v zvezi s tem zagotoviti večjo povezanost vseh delegatskih poti ter tudi učinkovitost celotnega delegatskega sistema. Eno izmed perečih vprašanj, ki zadevajo prav to področje, je neodgovoren odnos delegatov do sej skupščin posameznih interesnih skupnosti. Pogostokrat se dogaja, da so seje nekaterih skupščin samoupravnih interesnih skupnosti komajda sklepne. Kje so po vašem mnenju razlogi za to?

— Analiza o uresničevanju delegatskega sistema, ki smo jo napravili v preteklem letu, je pokazala, da je treba odgovor na to vprašanje iskati v dveh po-

glavnih vzrokih: v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela nismo zagotovili pogojev za resnično delovanje delegatov in delegacij. Nihče ni bil konkretno odgovoren za pravočasno sestajanje delegacij, in za strokovno pomoč delegacijam.

Drugi splot razlogov izhaja z delegatskega obveščanja. Že predlani smo sklenili, da moramo prek Delegatskega Našega časa seznanjati vse delovne ljudi in občane v občini z delom posamezne delegatske skupščine. Ko bo to delegatsko obveščanje povsem zaživelo, bo tudi delo gotovo delegatov in delegacij lažje in boljše. Seveda pa je veliko odvisno od strokovnih služb interesnih skupnosti, in sicer kako je pripravljeno gradivo za sejo. Navadno je preobsežno, preveč zapleteno, nerazumljivo in bolj prilagojeno nekemu staremu odbornikemu odločanju kot pa delegatskemu obveščanju.

glavni vzroki: v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela nismo zagotovili pogojev za resnično delovanje delegatov in delegacij. Nihče ni bil konkretno odgovoren za pravočasno sestajanje delegacij, in za strokovno pomoč delegacijam.

In katere krajevske skupnosti naj bi predvidoma združili?

Gre za krajevske skupnosti Plešivec, Škale—Hrastovec, Cirkovce. Te naj bi združili v eno krajevno skupnost s tremi vaškimi odbori. Zelo majhna krajevna skupnost je tudi Paka. Povezala se naj bi s krajevno skupnostjo Konovo. Po številu prebivalcev je v občini najmanjša krajevna skupnost Bevče, ki naj bi se tesneje povezala s krajevno skupnostjo Šalek—Gorica. Krajevna skupnost Bele vode se naj bi združila z delom krajevske skupnosti Skorno—Florjan, h krajevni skupnosti Zavodnje pa naj bi v bodoče spadale tudi Lajše, ki so sedaj sestavni del

Tone Seliga

V naši občini je sedaj petindvajset krajevnih skupnosti. Med pomembnimi nalogami občinske konference v naslednjem obdobju je tudi njihova samoupravna preobrazba. Kakšni problemi so v zvezi s tem?

Ugotavljamo, da skorajda polovica vseh krajevnih skupnosti nima materialnih in kadrovskih pogojev niti ne pogojev za samoupravno načrtovanje, kot tudi ne izvajanje teh načrtov. Dve krajevni skupnosti sta glede na število prebivalcev še vedno preveliki, so pa tudi takšne, ki glede na število prebivalcev nimajo pogojev za ustavno delovanje. Osnovni vir financiranja vseh dejavnosti v naših krajevnih skupnostih je samoprispevek občanov. Žal, so mnoge krajevne skupnosti komunalno zastale; pretežni del njihovega razvojnega programa zajema prav komunalna dela. Za to pa je potrebno združevati seveda veliko sredstev. Če jim želimo omogočiti, da bodo lahko uspešno uresničevale svoje programe, da bodo lahko delovni ljudje in občani v njih tudi samoupravno odločali o vseh bistvenih vprašanjih razvoja in življenja, potem bo treba pristopiti k njihovem združevanju. Ne želimo oblikovati nekih občin v malem, ampak takšne krajevne skupnosti, kjer se bodo dejansko lahko združevala zadostna sredstva za njihov razvoj, in kjer bodo dani ustrezni kadrovski pogoji za samoupravno odločanje in oblikovanje vseh potrebnih organov v posamezni krajevni skupnosti, obenem pa tudi zagotovljeno bolj učinkovito delo na področju ljudske obrambe in družbene samozastite. Razprave o tej preobrazbi krajevnih skupnosti naj bi začeli še v tem letu. Predvidevamo, da bi bilo v prihod-

krajevne skupnosti Topolšica. Tudi krajevna skupnost Lokovica je po teh „merilih“ premajhna, vendar je ne bi spreminjali, ker se kažejo možnosti nadaljnjega razvoja predvsem na področju stanovanjske gradnje. O vseh teh preobrazbah bodo seveda, odločali občani sami na referendumih.

Za konec pogovora še vprašanje, kaj kot novi predsednik pričakujete od dela predsedstva, izvršnega odbora, posameznih svetov in komisij v naslednjem štiriletnem obdobju?

— Menim, da bo moralo tako predsedstvo občinske konference kot izvršni odbor v bodoče delovati bolj operativno, v tesnejši povezanosti s krajevnimi konferencami SZDL oziroma njihovimi izvršnimi odbori. Bolj moramo biti prisotni na terenu, ker je tam tudi naše delo, ne pa v pisarnah. Predsedstvo občinske konference SZDL bo moralo biti organ, ki bo usklajeval vse družbenopolitične akcije in aktivnosti v občini. Sveti pri občinski konferenci pa bi morali postati jedra sekcij in s tem sekcijskega delovanja Socialistične zveze. Seveda pa sekcije ne smejo postati neke javne tribune, ampak neposredno odprta interesna občila družbenopolitične aktivnosti. Pred svetil in koordinacijskimi odbori je veliko dela. Lotiti se ga bo treba zelo konkretno, s sprejetjem konkretnih programov, katere bo treba sproti preverjati. To sprotno pregledovanje nalog pa bo moralo v bodoče veljati za vse organe, tako za predsedstvo in člane izvršnega odbora kot tudi za delegate konference, ki se bodo morali v bodoče sestajati pogostejše, saj prehajamo na novejšie metode delovanja in s tem najbolj sprotno spremljanje družbenopolitičnega položaja.

Nagrade za inovatorje

Za najuspešnejše inovacije s področja inventivne dejavnosti v naši občini je letos dobilo nagrade 14 delavcev

Med prvomajskimi prireditvami v občini Velenje ima gotovo posebno vrednost podelitev nagrad za najuspešnejše inovacije s področja množične inventivne dejavnosti. To podelitev sta občinska raziskovalna skupnost in občinski sindikalni svet Velenje organizirala že četrty zapored.

Gotovo je tudi to eden od karmenčkov, ki naj bi postopoma omogočili, da bo inventivna dejavnost v naši občini postala trajni poslovni interes in sestavni del planov, razvojnih in samoupravnih aktov organizacij združenega dela.

Komisija je tokrat izmed 16 poslanih predlogov inovacij izbrala 10 predlogov, denarne nagrade pa je prejelo 12 inovatorjev. Ocenjevalci so pri izbiri upoštevali povečanje dohodka, produktivnosti, izboljšanje organizacije dela, boljše delovne pogoje in večjo varnost. Nagrade so prejeli:

JOŽE URANJEK, JOŽE VELER, IVAN ZUPANČIČ in IVAN GAVEZ – REK, DO ESO:

Ta skupina je izdelala stroj za ravnanje TH vijakov in to racionalizacijo v letu 1978 dosegla prihranek v višini 361.566 dinarjev. Poleg tega se je s tem bistveno izboljšala organizacija dela, povečala produktivnost in varnost pri delu. Močno so se izboljšali delovni pogoji, ker TH vijakov ni potrebno več greti v pečeh, temveč se ravna v hladnem stanju, kar pomeni tudi energetski prihranek. Vsi štirje avtorji so že leta nazaj nosilci racionalizatorskih teženj v svoji delovni organizaciji in avtorji ali sodelavci precejšnjega števila drugih izboljšav.

– Jože Volk

JOŽE VOLK, MIRKO BREŠAR, KAREL STROPNIK – REK, DO RLV:

Omenjeni avtorji so izdelali paleto K za prevoz kvadrov. Ta paleta je v letu 1978, glede na velik obseg uporabe pri transportu v jami, izkazala prihranek v višini 1.195.609 dinarjev.

Paleta K se uporablja za prevoz betonskih oblikovalcev – kvadrov iz površine v jamo do mesta vgrajevanja. Konstrukcija palete je kovinska z lesenim podstavkom.

– Štefan Vidonja

– Jože Uranjek, Jože Veler, Ivan Zupančič in Ivan Gavez

JOŽE ZAMRNIK – TGO Gorenje, tozd Vzdrževanje:

Jože Zamrnik je avtor naslednjih predlogov: rekonstrukcija sklopke za pogon profilnih valjev na progi Olma za izdelavo ohišij hladilnikov,

– Jože Zamrnik

rekonstrukcija vodilnih loput za upogib ohišja hladilnikov na progi Olma in sprememba načina tesnjenja na črpalkah KSB za detergent v lužnici. Z vsemi temi racionalizacijami je bil ustvarjen velik ekonomski prihranek.

VILI SELIČ – RŠC Velenje: je dobil nagrado za predlog z naslovom: „Stancanje vodila vzmeti na avtomatu Bihler“. Vodilo vzmeti za pohišveni tečaj se je prej izdelovalo

– Vili Selič

s klasičnimi orodji. Zaradi težavnosti izdelka in netočnosti podajanja je bilo nad 50 odstotkov izmeta. S to inovacijo izmeta praktično ni več, deli pa so izdelani mnogo hitreje. Ekonomski prihranek v letu 1978 znaša 302.571,50 dinarjev.

FRANC CEVZAR – REK, DO RLV: prejme nagrado za predlog „Naprava za demontažo hidravličnih razdelilcev. S pomočjo te naprave je demontaža hidravličnih razdelilcev Hemscheidt zelo enostavna, hitra in ne priha več do deformacij sestavnih elementov razdelilcev. Bistvo inovacije predstavlja domiselna konstrukcijska rešitev te naprave, prihranek v letu 1978 pa znaša 115.145,00 dinarjev.

– Franc Cevzar

ŠTEFAN VIDONJA – TGO GORENJE, tozd Orodjarna: je dobil nagrado za inovacijo z naslovom Konstrukcijska sprememba

orodij za izdelavo talnih keramičnih ploščic. Inovacija je omogočila normalno kontinuiteto proizvodnje, ker bi obratovanje s starimi orodji povzročalo kontinuiteto proizvodnje, ker bi obratovanje s starimi orodji povzročalo zastoj v proizvodnji. Nova orodja omogočajo tudi boljše kvaliteto izdelave ploščic. Ekonomski prihranek pri popravilu orodij znaša 372.360,00 dinarjev, pri tem pa niso upoštevani stroški, ki bi bili posledica zastojev v proizvodnji.

– Franc Bercko

FRANC BERCKO / tozd Vzdrževanje/, **MARJAN HROVAT** / tozd Stedilniki /, oba iz TGO GORENJE:

Tehnična izboljšava, ki sta jo izdelala nosi naslov Priprava za sekane žice za povezovanje izolacijske obloge na skelet stedišča. Žico je prej pripravljalo redno osem delavk, ki so poleg rednega dela skrbele še za zadostne zaloge žice. Zaradi preobremenjenosti delavk je večkrat prišlo do zastojev v montaži. Z novo pripravo pa ena delavka v štirih urah pripravi potrebno količino žice za celodnevno proizvodnjo. Ekonomski prihranek do 31. 2. 1979 znaša 165.200,00 dinarjev.

– Marjan Hrovat

DANIEL BELE – TGO GORENJE, tozd Vzdrževanje:

avtor je izdelal konstrukcijsko spremembo stružnice. Prej je stružnice plastičnih zobnikov za mikserje potekalo na klasičen način, avtor pa je izdelal in vgradil mehanizem s

– Daniel Bele

pnevmatskim krmiljenjem. S tem je rešen problem obratovanja elektromotorja pod zagonskim tokom, povečala pa se je tudi kapaciteta stroja. Ekonomski prihranek za prvo leto izkoriščenja inovacije znaša 284.641,20 dinarjev.

Gostje iz Srbije so se v spremstvu gostiteljic iz vse Gornje Savinjske doline navduševale nad lepoto cvetja

Okrepljeno prijateljstvo

Zadnjo soboto so Gornjo Savinjsko dolino obiskale kmečke žene iz vasi Bošnjane iz bratske republike Srbije. Vas leži v občini Varvarin blizu Kruševca in že mnogo let slovi po najnaprednejši kmetijski zadruzi v tej republiki. Kmečke žene, 50 jih je bilo, so ženam iz Gornje Savinjske doline tokrat vrnilo lanski obisk. Po prihodu v Mozirje so si najprej ogledale Savinjski gaj in bile resnično navdušene.

Zatem so jih gostiteljice popeljale na svoje domove in tako razdeljene so preživele prvi dan

obiska. V nedeljo so potem skupno krenile proti Logarski dolini, si vmes ogledale preusmerjene in turistične izkušnje in si z odkritim navdušenjem ogledovale naravne lepote. Zvečer so se gostje in gostiteljice zbrale na prijateljskem srečanju v Gornjem gradu in v veselem in sproščenem vzdušju preživele lep večer. Zadovoljne so bile vse, gostiteljice in gostje. Videle so veliko novega, izmenjale številne izkušnje in stcale mnogo novih prijateljskih vezí. In to je najpomembnejše.

J.P.

V PONEDELJEK SEJA ZBOROV

V ponedeljek, 14. maja ob 7. uri se bodo sešli na seje delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje. Delegati bodo med drugim obravnavali poročila o delu delegatov iz Slovenije v zveznem zboru skupščine SFRJ v preteklem letu, izvedli nadomestne volitve predsednika in člana predsedstva SR Slovenije ter izvolili dva nova člana izvršnega sveta Skupščine občine Velenje. Poleg tega bodo razpravljali tudi o oceni o izvajanju zakona o združenem delu v občini Velenje, obravnavali poročila o delu skupščinskih komisij, predlogov komisije za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve ter poročila o delu in problematiki pravosodnih organov.

Posledice sneženja le niso prehude

Tulipani v Savinjskem gaju so v polnem razcvetu – Zadnje sneženje na srečo niso povzročilo prevelike škode – Konec meseca bodo pomladanske cvetice zamenjali poletnimi

O lepoti in pomenu Savinjskega gaja je bilo napisanih in izrečenih že veliko besed, pa vendar o tem biseru v naravi ne bo odveč nekaj besed tudi tokrat. Prav ta narava se je namreč letos prav grdo poigrala z njim. Že pred minulimi prazničnimi dnevi je kakšnih 130.000 tulipanov poglajlo popke in se pričelo razcvetati. Pogled je bil izreden že takrat in še veliko več je obetal. Toda muhasto vreme je tokrat prekosilo samo sebe. V vseh prazničnih dneh je bilo malo vedrih in sončnih uric, o dnevih sploh ne kaže govoriti.

Temu primeren je bil seveda tudi obisk ljubiteljev lepega cvetja. Za nameček je zapadlo še precej snega, ki pa kljub vsemu le ni napravil prehude škode. Razcvetenih tulipanov ni preveč prizadel, edina posledica bo nemara skrajšan čas cvetenja. 130.000 tulipanov in še 20.000 primerkov narcis in drugega pomladanskega cvetja v teh dneh več ali manj še neokrnjeno cveti. Naslednji se torej gaj v Mozirju vsekakor spleča obiskati. Zadnjo nedeljo je

bilo na prostoru ob Savinji prav enkratno in tudi obiskovalcev ni manjkalo.

Seveda vrtarji z vso vneto pripravljajo tudi bodočo podobno gaja. Pripravljenih že imajo več kot 100.000 primerkov poletnih cvetic, s katerimi bodo konec maja pričeli zamenjavati pomladanske. Med njimi velja še posebej omeniti 10.000 gomoljastih begonij, ki jih je Sa-

vinjskemu gaju podaril vrtar iz Belgije. Tudi sicer se sloves te edinstvene razstave cvetja v naravi širi daleč naokrog. Prej kratkim so namreč, prav tako iz Belgije, prešli še eno ponudbo za sodelovanje v prihodnjem letu. Zavzeto delo tukajšnjih zanesenjakov se je torej več kot obrestovalo in za prihodnje skorajda ni treba več skrbeti.

J.P.

Razstava cvetja v naravi in etnografski muzej obenem

V NAŠI DOMOVINI DELAMO VSI

Nekoč so bili bogati tisti, ki niso delali. Zanje so delali revni ljudje. Danes je drugače. V naši domovini delamo vsi. Pomagamo staršem in se pridno učimo. V prvem razredu nam je tovarišica rekla: „Brez dela ni jela!“ Zato rad delam, da si zaslužim kruh. Najraje pomagam mami v gospodinjstvu. Ko bom velik, bom avtomehaničar. Pridno bom delal, da bom koristil svoji domovini. SKUTNIK DRAGO, 3.a razred OŠ XIV. DIVIZIJE VELENJE

RADA DELAM

Živim v socialistični Jugoslaviji, kjer smo vsi enakopravni in nad nami ni nobenega izkoriščevalca več. Tovariš Tito nas vodi lepo, uspešno in predvsem pravično. Že vsak učenec v osnovni šoli dela, se uči in je uspešno vključen v samoupravljanje. Na razrednih urah ima pravico vsak predlagati in povedati svoje mnenje. Tovariši učitelji nas poslušajo in skušajo čimbolj ustreči našim željam, če so le te potrebne. Celodnevna šola mi zelo ugaja in upam, da bo takšna tudi ostala. Nekateri so na šolo bolj navezani, drugi manj, ven-

dar si vsi delavci prizadevajo, da bi bilo bivanje v njej prijetno.

Prvi maj je praznik dela in napisala bom nekaj o svojem delu. Delo mi je v veliko veselje, čeprav se tega vedno ne zavedam. Obiskujem 5. razred klavirja v glasbeni šoli. Po končanem pouku mami pomagam. Priznam, da tega ne delam vedno najraje. Tudi klavirja se mi včasih ne ljubi odpreti. Vem pa, da bi mi bilo zelo hudo, če bi morala glasbeno šolo pustiti. Prostega časa imam bolj malo. Izkoristim ga za branje knjig, ali pa poslušam plošče.

AŽBER ANDREJA, 6. a OŠ Veljko Vlahovič Velenje

DELO – MOJA SREČA

Delo – delavec – človek, kako tesno so povezani ti pojmi. Že od kar človek obstaja, dela. Ob delu je nastal, takšen kot je, delo je smisel njegovega življenja. Neredko kdo vzkligne: „Oh, da mi ne bi bilo treba delati!“ Ta vzklík se navedno izgubi v množici misli in hotenja, a če razmislimo o njem, moramo priznati, da potem sploh ne bi mogli živeti.

Beseda delo je tako širokega pomena, da z njo izražamo vsa dejanja ljudi. Delo človeka navdušuje, mu

daje novega zagona in moči. Kake sreče si, če delo opraviš tako, kot si si zamislil. Vse človeško življenje je prepleteno s cilji, z delovnimi znamenji. Kaj ni sreča delati in ustvarjati!

Vse te misli se mi motajo po glavi in kakor poredni otroci nočejo na nočjo na dan. Sprašujem se, zakaj toliko premišlujem o delu prav sedaj? Da, prav zdaj, saj stojim pred odločitvijo v življenju, pred tistim pragom, ki bo morda odločal o moji usodi.

Delo, poklic, cilj mojega življenja. Vse to pomeni ta odločitev in še mnogo več. Od nje je odvisna vsa moja sreča. Vse bolj spoznavam, kako pomembno je delo.

Kakor opora na nevarni poti življenja je, kakor čudežen napoj. Vse, kar je ljudi, ki si dela ne žele in ne vračajo z njim tudi svojo srečo, življenje. Vsak dan lahko vidiš takšno razvalino življenja. A mi hočemo biti veti, delati, ustvarjati. Nova generacija smo, tisti, ki naj bi izpolnili krivjo zapisano izročila naših očetov, tisti, ki naj bi dokončali vse, za kar so oni darovali življenje in srečo. Ali nam bo uspelo? Če bo delo postalo naša sreča, prav gotovo.

MARIJA ŠALOVEN, 8. a OŠ Anton Aškerc Velenje

13. maj — praznik organov za notranje zadeve

13. maj je praznik organov za notranje zadeve. Letos mineva 35 let, kar je bila z odlokom nacionalnega komiteja osvoboditve Jugoslavije ustanovljena varnostna služba — oddelek za zaščito naroda.

Varnostna služba varuje pridobitve narodno osvobodilne vojne. Veliko je sovražnih elementov v državi in zunaj nje, ki bi radi škodovali hitremu in uspešnemu razvoju naše socialistične družbe, proti katerim se je potrebno boriti. Pred dvema letoma smo sprejeli zakon o

družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah, ki nalaga slehernemu občanu, da skrbi za družbeno samozaščito in varnost. Vsi v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, samoupravnih interesnih skupnostih in drugod si moramo prizadevati za varnost druž-

benega premoženja ter stremeti za tem, da bo vsak občan lahko varno in mirno delal na svojem delovnem mestu in s tem pripomogel k še večjemu napredku naše samoupravne socialistične družbe.

Delavci velenjske postaje milice beležijo pri svojem delu lepe uspehe. Uspešno se vključujejo v razreševanje kaznivih dejanj, pri čemer si prizadevajo, da bi delovali preventivno, to pomeni, da bi takšna dejanja preprečevali. Sodelujejo tudi pri odpravi cestnih pomanjkljivosti na območju občine, da bi na ta način število prometnih nesreč, kljub večjemu prometu čim bolj zmanjšali. Z načrtnim delom skušajo nadzor čim bolj približati prometnim udeležencem, zlasti na tistih prometnejših cestah, kjer je prometna propustnost in varnost zaradi gostote prometa in drugih razlogov dostikrat vprašljiva. Želijo, da bi se v razreševanje cestne problematike aktivneje vključevali tudi ostali dejavniki. Organizacije združenega dela bi mo-

rale izvajati notranjo kontrolo, družbeni in društveni organi ter drugi odgovorni organi, pa bi morali po zakonih in v sistemu uresničevanja družbene samozaščite skrbeti za preventivno in vzgojno dejavnost.

V počastitev praznika so v teh dneh organizirali delavci celjske uprave javne varnosti več športnih srečanj, na katerih so aktivno sodelovali tudi delavci Postaje milice Velenje. V ponedeljek pa so v avli Rudarskega šolskega centra Velenje odprli likovno razstavo, na kateri razstavljajo svoja dela aktivni in upokojeni delavci Uprave javne varnosti Celje. Razstava bo odprta do 13. maja. Pokrovitelj razstave je Skupščina občine Velenje. V počastitev praznika je delavce velenjske postaje milice v sredo sprejel predsednik skupščine občine Velenje.

Ob 13. maju, prazniku organov za notranje zadeve delavcem Postaje milice Velenje iskreno čestitamo in jim želimo pri njihovem delu čim več uspehov.

Pred praznikom dneva organov za notranje zadeve so organizirali delavci celjske uprave javne varnosti več športnih srečanj

Praznik varnostne službe

13. maja se izteka petintrideseto leto ustanovitve varnostne službe — To je praznik vseh, saj smo vsi del varnostnega sistema

Po vsej domovini bodo v nedeljo, 13. maja slovesno praznovali petintrideseto leto ustanovitve naše varnostne službe. V tem času smo od VOS-a (Varnostno obveščevalna služba) do danes uspeli razviti varnostni sistem, ki je, kot kaže vsakdanja praksa, sila učinkovit v vseh pogojih in v katerem smo na področju podružbljanja varnosti in zaščite v zadnjem času dosegli zavidanja vredne rezultate. Zato 13. maj ni le dan organov javne varnosti ampak praznik vseh nas, ki smo del varnostnega sistema in bomo ta dan najbolje počastili z doseganjem še boljših uspehov na področju družbene samozaščite.

Organom javne varnosti pa ob tej priložnosti naj velja močan tisk roke in srčne čestitke za vse dosežke v prehojeni petintridesetletni poti, ko so dnevno reševali številne probleme, se pri tem mnogokrat izpostavljali življenjski nevarnosti in svoje delo z vso resnostjo, odgovornostjo in naporom uspešno opravljajo tudi danes.

Da bi preko predstavnikov „sedme sile“ slovenske javnosti vsaj delno seznanili z njihovimi prizadevanji, sta Republiški sekretariat za notranje zadeve Slovenije in komanda ljubljanskega armadnega območja pred dnevi pripravila tiskovno konferenco z združenim prikazom pogojev v katerih bodoči miličniki in pripadniki enot vojaške policije pridobivajo potrebno znanje. V ljubljanski vojašnici Borisa Kidriča je beseda najprej tekla o dejavnosti vojne policije, ki je za to priložnost pripravila tudi nadvse zanimivo razstavo taktično tehničnih sredstev. Seveda pa dobra oprema, s katero razpolagajo, ni dovolj.

Tega se v vseh enotah vojne policije dobro zavedajo in zato posvečajo veliko pozornosti tudi psihofizičnim pripravam in strokovni usposobljenosti vojaških policijskih enot, pri čemer beležijo zelo dobre dosežke zahvaljujoč med drugim tudi neprecenljivim izkušnjam preteklih let in narodnoosvobodilne borbe. To je najbolje potrdila vaja enote vojne policije, ki je

demonstrirala borbo proti teroristični skupini. Akcija je bila izvedena zares bliskovito in uspešno in vsi, ki so v njej sodelovali, so pri tem pokazali da so vsestransko še kako dobro pripravljeni in da tudi njihova oprema sodi med najnovejše tovrstne dosežke. Med udeleženci akcije smo zagledali znan obraz: Branislava Markoviča, ki že nakej let živi v Velenju, sicer pa je doma iz Šabca. Vojaški rok služi v enoti vojaške policije in kot pravi so delovni dnevi v vojašnici sila pestri pa tudi naporni. Vse obveznosti izpolnjujejo zavzeto, med njimi pa, kot je povedal, že od prvega dne dalje vladajo zelo pristni prijateljski in bratski odnosi. Pripadniki vojaške policije skrbijo za varnost ljudi in premoženja, se urijo za borbo proti specialnim terorističnim enotam, kontrolirajo promet, odkrivajo primere, ki so v pristojnosti vojaškega sodišča, skrbijo za red in disciplino in še kaj. Za vse to pa je potrebna precejšnja usposobljenost in vsi vojaki se zato trudijo po najboljših močeh, je povedal Branislav Markovič.

Ogled šolskega centra Republiškega sekretariata za notranje zadeve v Tacnu je za vsakega obiskovalca izjemno doživetje. V enkratnem prirodnem ambientu in v najsodobnejših delovnih pogojih se bodoči miličniki tu usposabljujejo za svoje delo. Sistem usmerjenega strokovnega izobraževanja v organih za notranje zadeve SR Slovenije je izoblikovan na srednji, višji in visoki stopnji, ki sicer organizacijsko ni povsem enotno urejen, vendar zadostuje potrebam vseh operativnih služb Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Tacensko šolo za miličnike kadete obiskuje ta čas 738 učencev, šolo za miličnike v Ljubljani z oddelkom v Mariboru in Kopru pa 171 miličnikov pripravnikov. Na višji upravni šoli v Ljubljani je organiziran oddelek za notranje zadeve, ki ga v tem šolskem letu obiskuje skupno 68 delavcev, na oddelku za notranje zadeve ljubljanske Pravne fakultete pa prav tako študira precejšnje število delavcev, ki dosegajo zelo dobre študijske rezultate.

Ta oddelek predstavlja enega prvih poskusov organiziranega usmerjenega izobraževanja v visokem šolstvu. Prav v tem času pa se še dodatno usklajuje učni načrt s Pravno fakulteto, kar je odraz iskanja novih poti za zadovoljevanje resničnih potreb RSNZ. Poleg rednega šolanja v sklopu tega sistema izobraževanja potekajo tudi stalne oblike dopolnilnega strokovnega izobraževanja v obliki različnih tečajev.

Akcija zasledovanja povzročitelja hudega kaznivga dejanja, ki so jo gojenci šolskega centra v Tacnu izvedli ob tej priložnosti, je pokazala zavidanja vredno stopnjo strokovne usposobljenosti mladih miličnikov, ki se v sodobno opremljenih taceških učilnicah resnično naučijo mnogo koristnega in zanimivega. Pri vsem tem pa najdejo čas tudi za izjemno bogato prostovoljno dejavnost, o čemer se obiskovalec centra lahko prepriča na vsakem koraku. Zelo razvejana je kulturna dejavnost pa športna, zabavna in še in še. Sami

pripravljajo številne zanimive prireditve, srečanja, koncerte (imajo dva ansambla in pevski zbor), razstave likovnikov in fotografov, snemajo za svoj sistem interne televizije, skrbijo za okolico šole, izdajajo svoj časopis in občasno celo prave pesniške zbirke. Skratka, delovnik mladih kadetov je poln in sila pester, saj je za delo, ki ga bodo opravljali na postajah milice zares potrebna prenekatra izkušnja.

Slovesnosti ob letošnjem praznovanju 35-letnice ustanovitve naše varnostne službe se bodo začele že danes popoldne. V Ljubljani bodo na mestu, kjer je bila ustanovljena Varnostno obveščevalna služba odkrili spomenik, zbranim pripadnikom vojske državne varnosti in pokrajinskih odborov VOS-a pa bo spregovoril Janez Vipotnik. Vse štiri brigade vojske državne varnosti, ki letos prav tako praznuje 35. obletnico pa se bodo jutri zbrale v Ljubljani, odšle po poteh partizanske Ljubljane in se nato po osrednji proslavi udeležile srečanja v Tacnu.

J. KRAJNC

Za take akcije je potrebna precejšnja izurjenost pripadnikov enot vojne policije.

Rad nosi uniformo

Nemalokrat smo slabe volje, ko zagledamo miličnika in seveda še mnogo slabše, če nas ta na cesti ustavi, nas opozori, da smo napravili napako, za kar moramo odšteti nekaj dinarjev. Hudojemo se na miličnika, skoraj nikoli nase. Prav bi bilo, da bi se v takšnih trenutkih nekoliko globlje zamislili, saj bi slej ko prej spoznali, da brez miličnikov sploh ne bi mogli biti. Če bi tako analizirali tudi svoje napake, bi mu potrdili, da je storil prav, ker nas je kaznoval. Žal pa največkrat ni tako.

Delo miličnikov je naporeno. Vsak dan se srečujejo s težkimi in zapletenimi problemi. Ukrepiti je potrebno hitro, zato se pogosto dogaja, da se miličnikov delovni dan ne konča po opravljenih osmih urah, ampak mnogo kasneje. Delati je potrebno tudi ob nedeljah, praznikih, ponoči, ob vsakem vremenu.

ka. Srečujejo se namreč s precejšnjimi kadrovskimi težavami, saj bi potrebovali mnogo več miličnikov.

Vsak dan se Jože Ograjenšek najprej, ko pride na delo seznanil z vsemi novostmi, nato pa mu predpostavljeni razporedi naloge. Opravlja opazovalno ali pa obhodno službo, vzporedno s tem pa vrši tudi kontrolo prometa.

Glavna naloga miličnika je, da skrbi za javni red in mir, legitimira sumljive osebe, posebno pozornost polaga kršiteljem cestno prometnih predpisov ter opravlja še razne druge naloge. Pri delu so mu v veliko pomoč krajan, ki lahko prispevajo k hitri razrešitvi kaznivga dejanja.

O tem je Jože takole dejal: „Ko sem prišel v vrste miličnikov, so nas ljudje skoraj vedno gledali kot na nekoga, ki te samo kaznuje in smo jim bili nakako odveč. Kot da smo nepotrebni. Z leti pa se je ta miselnost precej spremenila. Nekaj jih je sicer ostalo enakih, velika večina ljudi, pa je danes miličniku že pripravljena pomagati. Spoznali so, da smo miličniki tisti, ki si prizadevamo, da bi zaščitili pravice slehernega našega občana in skupaj z nami se borijo proti kršiteljem javnega reda in miru ter povzročiteljem drugih kaznivih dejanj. To sodelovanje nam je pri delu v izredno veliko pomoč, saj s pomočjo podatkov, ki nam jih posredujejo krajan, določeno kaznivo dejanje mnogo hitreje razrešimo. To sodelovanje s krajan pa bo potrebno v prihodnje še poglobiti. Prepričan sem, da smo na pravi poti, saj smo si že pridobili zaupanje. Pri svojem delu pa se srečujejo tudi z mnogimi nevarnostmi. Jože ne bo nikoli pozabil akcije, ki se je udeležil v Podčetrtku, kjer so trije duševno prizadeti mladostniki ukradli orožje in streljali na krajan. Združili so se miličniki vseh postaj milice celjske uprave javne varnosti. Ko so mladostnike izsledili, so ti začeli streljati nanje. Le s težavo jim jih je uspelo ujeti, saj so morali paziti, da jih ne bi ranili. Takšnih dogodkov, ko so miličniki v življenjski nevarnosti pa je še mnogo več.

Na velenjski Postaji milice posvečajo svojim delavcem posebno skrb. Prizadevajo si, da razrešijo stanovanjske probleme. Tudi Jože Ograjenšek je dobil takoj po poroki prijetno družinsko stanovanje. Po napornem delu se posveti družini. Žena razume njegovo delo tudi kadar je potrebno delati preko delovnega časa, ko se je potrebno odpovedati nedeljskemu izletu. V izredno veliko veselje je Jožetu tudi tri in pol leten sin. V prostem času pozimi najraje smuča.

S svojim delom, pa čeprav včasih izredno napornim je torej Jože Ograjenšek zadovoljen. Delo opravlja z velikim veseljem. Prizadeva si, da bi bil kar najbolj pripravljen in da bi pomagal pri razreševanju raznih težav.

MIRA TAMŠE

Jože Ograjenšek

Pa vendar se mnogi odločajo in odhajajo v vrste miličnikov, kjer delo opravljajo kljub vsem težavam s katerimi se srečujejo, z velikim veseljem. Eden takšnih miličnikov na velenjski postaji milice je tudi Jože Ograjenšek, ki nosi uniformo od leta 1973. Nikoli, tudi takrat, ko se je srečeval z najtežjimi problemi, Jožetu ni bilo žal, da si je izbral ta poklic. Nasprotno! Svoje delo opravlja z izredno velikim veseljem. Res je včasih naporno, vendar je sreča, ko neko zadevo uspešno razreši toliko večja. Zadovoljen je, kadar pomaga kakšnemu občanu, ki se mu je zgodila krivica. Tisti pa, ki je kaj napak ravnal, pač zasluži kazni. In kako se je Jože Ograjenšek odločil za ta poklic? „Še ko sem bil zelo majhen fantič, sem z zanimanjem občudoval miličnike. Njihove uniforme so mi zelo ugajale in na tistem sem si želel, da bi bil tudi jaz takšen. To sem si želel tudi takrat, ko sem končal osnovno šolo. Podrobno sem se seznanil s tem poklicem in se vpisal v kadetsko šolo, kjer sem uspešno opravil sprejemni izpit.“ je pripovedoval naš sogovornik. Po končani šoli se je zaposlil na oddelku milice v Šoštanju, po njeni združitvi z velenjsko postajo milice pa je prišel v Velenje.

Jože Ograjenšek je na tej postaji pomočnik vodje varnostnega okoliša, vendar je poudaril, da kljub temu opravlja vse naloge milični-

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti Velenje—Center levi breg

Tokrat smo obiskali krajevno skupnost Velenje-Center levi breg. Ta krajevna skupnost meji severno na reko Pako, na vzhodu je meja Kidričeva cesta, vključuje vilo Herbestein in dom SLO, na jugu meji na cesto proti Celju in Foitovo cesto, na zahodu pa jo zaključuje Celjska cesta. Zavzema sicer majhen košček naše občine, vendar pa je po številu prebivalcev druga največja krajevna skupnost. Tu živi 5.200 prebivalcev.

Na obiskih v drugih krajevni skupnostih, so nam krajinari pripovedovali predvsem o težavah na področju komunalnega urejanja. Takšnih problemov v tej

Mladinska organizacija v tej krajevni skupnosti doslej ni bila dejavna. Naloga so očitno sprejeli posamezniki, ki jim niso bili kos. Na pobudo SZDL v krajevni skupnosti in s sodelovanjem občinske konference, bo očitno v kratkem odpravljeno tudi ta težava. Delo v tej osnovni organizaciji ZSMS bo prevzelo novo vodstvo.

krajevni skupnosti nimajo, saj je ta predel naše občine komunalno dobro urejen. Tu je pač center Velenja s skoraj vsemi trgovskimi in gostinskimi lokali.

Ivo Knez

Tu je kulturno središče, pa tudi veliko upravnih zgradb organizacij združenega dela ter Skupščina občine Velenje. Vsak dan obišče ta predel množica prebi-

valcev iz drugih krajevni skupnosti, številni poslovni partnerji, delegacije in turisti. Zato je zunanji videz te krajevne skupnosti pomemben odraz naše celotne kulturne osveščenosti, naše skrbi za varstvo okolja in vsakdanjega utripa našega mesta.

Kljub temu, da se krajevna skupnost ne srečuje z večjimi komunalnimi težavami, pa smo se s prvim problemom soočili, že ob našem srečanju. Krajevna skupnost namreč nima ustreznih prostorov za vsakdanje delo in se zato krajinari največkrat sestajajo na osnovni šoli Gustav Šilih, ki pa je v krajevni skupnosti Velenje-Center desni breg.

Na naš razgovor so prišli IVO KNEZ, predsednik skupščine krajevne skupnosti, FRANJO SLEMENSEK, predsednik krajevne konference SZDL, PETER TRATNIK, sekretar krajevne konference SZDL, RADO DŽORDŽEVIČ, sekretar osnovne organizacije ZK, MIRKO ŽAGAR, član izvršnega odbora krajevne konference SZDL, FRANC HABAT, predsednik komisije za varstvo okolja in FRANC NEŽMAH, član izvršnega odbora SZDL.

Krajevna samouprava

Zaradi velikega števila prebivalcev, so se krajinari na zadnjih volitvah odločili, da bodo v skladu z usmeritvami SZDL ustanovili šest sosesk. Takrat so izvolili tudi nove funkcionarje in imenovali vse potrebne organe. Skupščina krajevne skupnosti sedaj šteje 59 delegatov. Od tega jih delegira krajevna konferenca SZDL 15, organizacija združenega dela na tem področju 16, iz sosesk je 17 delegatov, 11 pa je delegatov samoupravnih interesnih skupnosti. Skupščina ima tudi devetčlanski izvršni odbor. Njegov predsednik je Leopold Kušar. Krajevna konferenca SZDL šteje 46 delegatov. Vsaka soseska daje dva delegata, 9 jih je iz društev in društvenih organizacij, po pet jih dajejo družbeno politične organizacije, 10 pa osnovne organizacije sindikata tega področja. Krajevna konferenca SZDL ima tudi sedemčlanski izvršni odbor. Razvijanje krajevne samouprave želijo posvetiti v prihodnem obdobju še več-

jo pozornost, saj menijo, da to področje dela še ni dovolj razvi-

Franjo Slemenšek

to. V krajevni skupnosti aktivno deluje poravnačni svet, ki je obravnaval že 47 nespornostimov in jih kar 95 odstotkov ugodno razrešil. Krajinari se v spornih situacijah radi zatečejo k temu svetu in prislulneje njegovim odločitvam.

V preteklem obdobju je uspešno deloval tudi potrošniški svet, katerega delo pa je po volitvah nekoliko zastalo, a ga nameravajo kmalu ponovno poživiti. Odločili so se, da bo v krajevni skupnosti delovalo še več drugih organov in komisij,

Pogled na krajevno skupnost Velenje center — Levi breg

večina pa jih je še v ustanavljanju. Potrebno bo izvesti tudi kandidacijski postopek in pridobiti krajinari za delo v krajevni skupnosti, komisije pa bodo morale v najkrajšem času pripraviti programe svojega delovanja.

Večja pozornost delegatskemu sistemu

Akcijski program, ki si ga je zastavila krajevna konferenca SZDL so, kot so nam dejali naši sogovorniki, usmerili na sedem zelo pomembnih področij dela te krajevne skupnosti. Tu je najprej vprašanje delovanja delegatskega sistema. Ta kljub vsem naporom v preteklem obdobju, še vedno ne deluje tako, kot je zamišljeno, kot bi bilo potrebno. Krajevna skupnost uveljavlja svojo vlogo le bolj ali manj formalno. Srečujejo se (niso edini) s premajhno osveščenostjo delegatov, z indiferentnostjo in nesodelovanjem krajanov.

„Sklicali smo predsednike delegacij,“ so dejali „in zgolj potrdili kar domnevamo že nekaj časa, da so delegacije na svojih sejah slabo sklepne, da se delegati seje udeležujejo nepravilno in da pogosto svojo zadolžitve jemljejo neresno. Če k temu dodamo še nepozno razpoložljivost gradiv in njihovo slabo pripravljenost potem slika delovanja naše krajevne samouprave dokaj zbledi. To pa žal še ni vse. Delegat, ki se udeleži posamezne skupščine, pogosto nima niti stališča delegacije, kaj šele krajevne skupnosti. Torej je njegovo stališče najverjetneje le slučajno v skladu z interesom udeležene krajanov. Precej smo krivi sami, ker se nimamo dograjali tak način pridobivanja stališč za delegate, ki bi omogočil kar najširše samoupravno sodelovanje vseh krajanov in bi delegati točno vedeli kako naj o posameznih vprašanih razpravljajo in odločajo. Gotovo je premalo dograjena že hišna samouprava.“

Tu bi se še marsikaj lahko doreklo, izoblikovalo in sprejelo. Tako pa s imamo le nekaj hišnih svetov, ki delujejo aktivno. Doslej se nismo analizirali, zakaj je tako. Prav gotovo pa se izgublja veliko denarja in nastaja precejšnja škoda.“ Pri svojem delu pa se srečujejo hišni sveti z mnogimi težavami.

Skrbeti morajo za tekoče vzdrževanje stanovanjskih hiš.

Ob tem pa naprimer v Velenju ni trgovine, ki bi dajala manjše količine materiala na naročilo. Tega morajo kupovati v gotovino, ki pa je seveda nimajo. Tako so že pri majhnih stvareh ustavi vsakršna želja po

Osnovna organizacija Zveze komunistov šteje skoraj štiristo komunistov. Tesno sodelujejo s krajevno konferenco SZDL ter ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami. V želji, da bi naloge kar najbolj koordinirali sklicujejo skupne sestanke, uveljavljajo pa tudi nove oblike delovanja. Med najpomembnejšimi nalogami je uresničevanje SLO in družbene samozastite.

nadaljnjem aktivnem delu in le redko kdo se zaradi takšnih in podobnih težav odloča, da bi sprejel funkcijo, ki je že vnaprej obsojena na večne nespornosti, mnogo trdega dela in prepirov z nerazumevajočimi stanovalci, ki često pozabljajo, da za svoje vsakdanje bivanje koristijo družbeno imovino.

Prav gotovo je zaradi nedejavnosti hišne samouprave oteženo delo delegatskega sistema v krajevni skupnosti. Zato je krajevna konferenca SZDL sprejela program za odpravo pomanjklivosti. Sklicati nameravajo predsednike in namestnike predsednikov vseh delegacij v krajevni

Peter Tratnik

skupnosti ter se dogovoriti za dosledno pripravo poročil o delu delegacij za seminar za delegate ter za stalen nadzor nad delom delegatov. Na eni od sej pa bo krajevna konferenca ocenila delo delegacij in delovanje delegatskega sistema v krajevni skupnosti ter sprejela dogovor o načinu pridobivanja in usklajevanja stališč, ki jih bodo zastopali delegati na samoupravnih interesnih skupnostih. V dogovoru z Dom Velenje bo sklican posvet z vsemi predsedniki hišnih svetov te krajevne skupnosti, na katerem bodo pregledali in ocenili dosedanje delo, se dogovorili o kadrovskih spremembah in obravnavali predlog aktiviranja hišne samouprave v povezavi z uličnimi odbori SZDL. Ulični odbori so sploh naslednja naloga, ki ji nameravajo v krajevni skupnosti posvetiti večjo pozornost.

S temi operativnimi oblikami delovanja SZDL nameravajo v prihodnje zasledovati in obravnavati aktualno problematiko v posameznih soseskah, svoje delo pa poveževati z delom hišnih svetov, jim pomagati in jih usmerjati. Od te oblike povezovanja si veliko obetajo, tako na področju pozitivne delovanja hišnih svetov kot tudi povezovanja znotraj sosesk.

In ostale naloge

Naslednja naloga je namenjena družbenim organizacijam in

društvom. Tu bodo pripravili pregled dela vseh družbenih organizacij in društev, ki delujejo na levem bregu. Ocenili bodo njihovo aktivnost ter sklicali predstavnike le teh in se dogovorili za medsebojno sodelovanje.

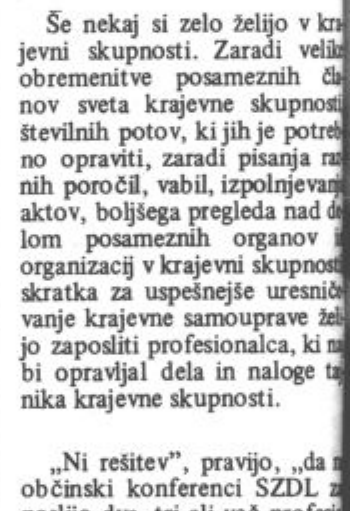
Družbene organizacije v krajevni skupnosti so bila doslej premalo vključena v delo krajevne skupnosti.

Ena od najpomembnejših nalog pa je tudi delovanje SLO in družbene samozastite v krajevni skupnosti. Temu področju se že doslej posvečali veliko pozornost in uspehi v preteklem obdobju dograditi takšno organiziranost, ki je za vzorec tudi drugim krajevnim skupnostim.

Rešili so že večino kadrovskih in organizacijskih težav, v tem času pa uresničujejo še nekatere konkretne naloge, ki jih bodo dokončali do konca meseca.

Ostaja pa še odprto vprašanje povezave z organizacijami združenega dela in drugimi krajevnimi skupnostmi. Srečujejo se tudi s prostorsko stisko, kar nima dovolj hranilno varnih območij, ki ko in opremo. Na področju SLO in družbene samozastite, ki niso živeli z nami, stalno skrbijo za prevečanje organiziranosti in akcijske uspešnosti, rešujejo kadrovske pomanjklivosti. Imajo svoje kulturne vprašanja ter bdiijo nad tovrstnimi navade, svoje zahteve, svoje dejavnosti družbenih organizacij in društev.

Se nekaj si zelo želijo v krajevni skupnosti. Zaradi velike obremenitve posameznih članov sveta krajevne skupnosti številnih potov, ki jih je potrebno opraviti, zaradi pisanja njihovih poročil, vabil, izpolnjevanje aktov, boljšega pregleda nad delom posameznih organov in organizacij v krajevni skupnosti skratka za uspešnejše uresničevanje krajevne samouprave želijo zaposliti profesionalca, ki bi opravljal dela in naloge te nika krajevne skupnosti.

Mirko Žagar

„Ni rešitev“, pravijo, „da n občinški konferenci SZDL pošljemo dva, tri ali več profesionalcev, ki bodo zadolženi za delo krajevni skupnosti. Tudi bodo mogli storiti vsega. Premalo bodo povezani s krajevnimi skupnostmi, ne bodo čutili ni-

Rado Džordžević

govega utripa in življenja, lahko bodo le svetovali, delo pa bo vedno ležalo na ramenih zagrejenih funkcionarjev krajevne skupnosti.

„Ob vseh teh samoupravnih težavah se pogosto sprašujemo“, so menili „če je tako velika krajevna skupnost se lahko tako učinkovita kot in kakor teoretično zamišljeno in kaj bi praktično tudi uresničili.“

Porajajo se še druga razmišljanja. Naši največji bloki, ki so po številu stanovalcev enaki tistim vaskim krajevnim skupnostim, zahtevajo popolnoma izvirno

krajevni skupnosti primanjkuje prostora za otroke. Po dolgem času so pričeli z urejanjem otroških igrišč.

iskati in pritegniti k sodelovanju ljudi, ki bi vendar želeli pomagati. Najbrž jih ni malo, navezati stik z njimi v današnjem nekomunikativnem svetu pa ni lahko. Tako so nekateri posamezniki preobremenjeni, otovojeni s številnimi funkcijami in prepuščeni polovičarstvu,

Franc Nežmah

„Niso pripravljeni vključevati v delo krajevne skupnosti, so njihove poglavitne želje v začetku zadovoljene, odločnost, ki je najbolj občutna v velikih zgradbah pa jim še dodatno otežkoča stik z družbo. Mi ne najdemo prave poti za njih, oni ne do nas, hišna aktivnost pa šepa in šepa.“

PREVEČ SO ODTUJENI

V krajevni skupnosti Velenje-Center levi breg nameravajo v tem letu poglobiti sodelovanje z obrobniimi krajevnimi skupnostmi. Čeprav sami občutijo hujših komunalnih problemov se zavedajo, da so te sive prisotne skoraj v vseh najhujših vaskih krajevnih skupnostih. Solidarnostno prilivanje stitev je tu gotovo ena od ključnih povezovanj. Doslej so s svojimi pomočmi že krajevnim skupnostim Konovo, Gabrke, Plešivec. S takšno pomočjo nameravajo še nadaljevati.

„In kaj jih še teži? Kljub naporom, ki jih že nekaj časa vlagamo, še vedno nimamo točne evidence prebivalstva naše krajevne skupnosti. Imajo svojo klop, ki jih prihajajo, koma spoznavajo in razhajajo. Ne eni ne drugi ne javijo spremembe, prihajajo, komaj spoznani obrzi razhajajo. Ne eni ne drugi ne zahtevajo popolnoma izvirno spreminjanje, evidenco.“

Tudi odbor krajevne organizacije Zveze borcev deluje uspešno. Poleg običajnih nalog so borci, ki jih je v tej krajevni skupnosti preko 70 razvili svoj prapor; številni med njimi pa so aktivno vključeni v delo krajevne skupnosti in hišne samouprave.

Franc Habat

jemo, se ne poznamo, sosed je sosedu — tuje. Tudi mi, ki bolj aktivno delujemo v krajevni skupnosti, često ne znamo po-

na drugi strani pa stoji apatična množica, ki so ji problemi krajevne skupnosti dejavna briga in živijo kot ptički v toplem gnezdu.“

na drugi strani pa stoji apatična množica, ki so ji problemi krajevne skupnosti dejavna briga in živijo kot ptički v toplem gnezdu.“

Predstavniki krajevne skupnosti so menili, da morajo v prihodnje večjo skrb posvetiti tudi izobraževanju. Predvsem jih moti slaba povezanost z druženim delom. Ljudje se namreč premalo zavežajo svoje dvojne vloge, vloge proizvajalca in potrošnika — krajinari. Tako najpogostejše zagovarjajo na delovnem mestu eno, v krajevni skupnosti pa drugo, popolnoma nasprotno stališče.

In še so omenili nekatere težave. Pravijo jim „drugorazredne težave.“ To je problem parkirnih prostorov. Teh je sicer v krajevni skupnosti veliko, dovolj za vse stanovalce. Ker pa je tu trgovski in gostinski center Velenja, ker so tu velike priridevne v Rdeči dvorani, se ugodna slika pogosto sprevrže v boj za parkirne prostore.

Tu pa so tudi težave zaradi polnočnega razgrajanja, razbijanja izlozob, zaradi pohojenih zelenic, pomanjkanja klopi, smetnjakov in še in še.

Tu pa so tudi težave zaradi polnočnega razgrajanja, razbijanja izlozob, zaradi pohojenih zelenic, pomanjkanja klopi, smetnjakov in še in še.

Preveč betona — premalo otroških igrišč

Krajevna skupnost Velenje-Center levi breg daje videz urejenega kraja, vendar problemov tudi tu ne manjka. Eden osnovnih je prav gotovo ta, da prebivajo v njej krajinari, ki so se sem naselili od drugod in se med seboj slabo poznajo. Tako se tudi ne vključujejo aktivno v delo krajevne skupnosti. So pa še mnogi drugi problemi. Takole so pripovedovali krajinari.

Marjan Matijević

MARJAN MATIJEVIČ (Jenkovca 9): „V našem stanovanjskem bloku živi toliko prebivalcev kot jih imajo okoliške krajevne skupnosti, zato ni čudno, da se zelo slabo poznamo, ali pa sploh ne poznamo med seboj. V hiši živi tudi zelo veliko podnajemnikov in res ne vem, zakaj ne ustanovimo kakšne komisije, ki bi napravila red na tem področju. Stanovanjski blok še sploh ni star, vendar pa so stanovanja zelo slaba. Mnogo je bilo napak pri gradnji. Balkoni so grobo obdelani, jasek za smeti pa še sploh ne dela. So pa še druge napake, kot naprimer odpadkanje ploščic. Kljub precejšnemu številu otrok, nimamo primerne igrišča. Prostor, ki je bil namenjen za njegovo ureditev, smo zasedli z avtomobili, kljub temu da smo bili na sestanku hišnega sveta proti temu. Zaradi pomanjkanja parkirnih prostorov, so nekateri stanovalci enostavno pre-

Herman Kladnik

ti, zakaj jih sedaj, ko so toliko zrastle, da je pod njimi senca, sekajo.“

HERMAN Kladnik (Šaleška 2): „Komunalno je naša krajevna skupnost sicer dobro urejena, vendar pa kljub vsemu problemom na tem področju ne manjka. Naj se dotaknem najprej parkirnih prostorov. Mnogo premalo jih je. Teh manjka že za stanovalce našega velikega bloka v katerem stanuje več kot tristo krajanov. Tu pa pogosto parkirajo tudi drugi, ki pridejo sem nakupovat. S parkirščica tudi ni ustreznega odziva. Cesta je mnogo preozka in bi bilo potrebno urediti enosmerni promet. Premalo je poskrbljeno za varnost otrok. Ti praktično sploh nimajo kam. Za več kot tristo prebivalcev naše hiše, sploh ni ustreznega otroškega igrišča, zato se otroci največkrat držujejo na parkirnih prostorih, ki pa so seveda za igro zelo nevarni. Poseben problem pa je tudi to, da se stanovalci med seboj sploh

Andrej Virant

maknili cvetlične posode, ki so mejili parkirni prostor in otroško igrišče. Omenim naj še, da je stanovanjska kultura v našem bloku na izredno nizki ravni, saj se dogaja tudi to, da mečejo nekateri smeti kar skozi okno.“

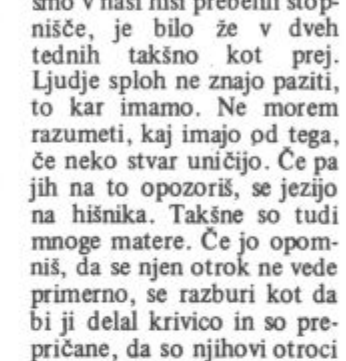
ANDREJ VIRANT (Šaleška 19): „Precejšen problem

„Toda nimamo le težav“, so menili predstavniki krajevne skupnosti. „Tudi številni uspehi so bili doseženi v preteklem mandlatnem obdobju. Referendumi in volitve so bili dobro pripravljene in uresničeni. Udeležba krajanov je bila presenetljivo visoka, večja kot v večini drugih krajevni skupnosti. Referendumski program smo v celoti izvedli že leto pred iztekom štiriletnega obdobja. Precej krajanov je za aktivno delo prejelo priznanja OF. Torej bi ob koncu lahko dejali, da smo

vednarle uspešni, pa želimo še več in zato se bomo trudili, da odpravimo vsaj nekatere pomanjkljivosti, ki so bile omenjene.“

Tako smo se poslovlili, poslovlili od krajevne skupnosti, ki je tako tesno povezana z našim vsakdanjim življenjem, krajevne skupnosti, ki nam je vsem najbolj na očeh, ki jo imamo v mislih najpogostejše kadar hvalimo ali grajamo naše mesto. Poslovlili pa smo se tokrat tudi od krajevne skupnosti, ki živi s

našega hišnega sveta je, da nimamo ustreznih prostorov, kjer bi imeli sestanke. Tako sestankujemo kar v predsedničinem stanovanju. Menim, da bi morali v krajevni skupnosti posvetiti več pozornosti mladini. Prejšnja leta smo mnogo naredili z udarniškim delom. K delu smo pritegnili tudi mlade in ti mladi so znali čuvati okolje. Danes pa se samo uničuje, saj ni nič več varno. Ko smo v naši hiši prebelili stopnišče, je bilo že v dveh tednih takšno kot prej. Ljudje sploh ne znajo paziti, to kar imamo. Ne morem razumeti, kaj imajo od tega, če neko stvar uničijo. Če pa jih na to opozorim, se jezijo na hišnika. Takšne so tudi mnoge matere. Če jo opomnim, da se njen otrok ne vede primerno, se razburi kot da bi ji delal krivico in so prepričane, da so njihovi otroci najboljši. Mislim, da upravičeno trdim, da uničujejo v našem mestu samo tisti, ki z udarniškim delom niso sodelovali pri urejanju. Pa še nekaj me moti. V Velenju smo zasadili mnogo dreves in menim, da so nam ta resnično v okras. Tako tudi v parku. Ne morem razume-

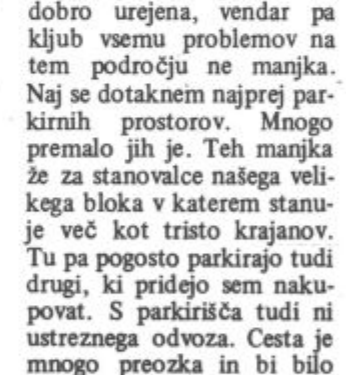
Alojz Kajba

tako trgovine, šole, vrce, pa tudi večino upravnih zgradb. Mi smo torej zadovoljni. Nekoliko drugače pa je z otroki, ki nimajo primernih prostorov, kjer bi se igrali. Imamo sicer majhna otroška igrišča, vendar to ni dovolj. Težave so tudi s parkirnimi prostori in ker mnogi nimajo kam parkirati svojih avtomobilov, krčijo že tako majhne zelenice. V naši stolpnici izredno aktivno deluje hišni svet. Uredili smo tudi prostore, kjer se bomo lahko sestajali, v njih pa bodo ob slabem vremenu preživljali prosti čas tudi naši otroci.“

Štefka Simonšek

(Prešernova): „V tem delu Velenja živim že deset let. Naše mesto je lepo urejeno in prav zaprav nam nič ne manjka. Zelo rada pa se spominjam časov, ko smo v mestu skoraj vse urejali s prostovoljnimi delom. Takrat smo se bolje poznali med seboj, kar smo naredili pa

Štefka Simonšek

smo znali tudi ceniti. Zdaj, ko ne dela več udarniško, pa se toliko uničuje. Ne vem zakaj hočejo imeti nekateri nered okoli sebe. In to so v večini primerov priseljenci. Menim tudi, da je za otroke v naši krajevni skupnosti premalo otroških igrišč in ti nimajo kje preživljati prostega časa.“

podobnimi težavami kot druge krajevne skupnosti, le da sta vrstni red in njihova teža nekoliko spremenjena. Komunalna vprašanja so potisnjena v ozadje, dobila so že drugorazredni značaj, težave pa povzročajo krajevna samouprava, odtujenost prebivalcev, nedelavnost, nezainteresiranost. Prav gotovo bo potrebno še veliko dela, novih rešitev in spoznanj, da bodo vse zastavljene naloge uresničene tako, kot so si v krajevni skupnosti zamislili, ki si želijo. Najbrž so na pravi poti in se jim uspeh ne more izmuzniti.

V lep poklic matere – varuhinje

V ta poklic bi radi privabili še več novih — Doslej jih dela uspešno štirinajst

Že leta 1975 je Skupnost otroškega varstva občine Velenje dala pobudo in začela organizirati varstvo otrok na domovih. Kapacitete takratnega vrtca niso zadoščale, ker enostavno niso mogli sprejeti vseh otrok zaposlenih mater.

Vemo, da je bila velenjska občina med tistimi v Sloveniji, ki je doživljala najbolj strm gospodarski razvoj in z razvojem TGO Gorenje zaposlila veliko žena – mater.

Vzgojiteljice v družinah, imenovani so jih varuhinje, so začele sprejemati otroke v starosti do dveh let. Sprva so vzgojno delo opravljale same, vendar jih je skupnost za otroško varstvo poskušala usmerjati in njihovo delo približevati onemu v otroških vrtcih. Šele letos so varuhinje kot vzgojiteljice vključili v vzgojno varstveno ustanovo Velenje, njihovo delo pa vodi starejša in izkušena vzgojiteljica. Vsem varuhinjam, ki jih je sedaj že štirinajst, je vzgojiteljica mentor.

Kakšni so pogoji za sprejem matere vzgojiteljice – varuhinje? Posebna komisija vzgojno varstvene ustanove si družino, v kateri živi kandidatka varuhinje, ogleda. Prvi materinski pogoj – posebna soba za otroke mora biti. Tudi sanitarije morajo biti ustrezne. Drugi še pomembnejši pogoj, da sprejmejo varuhinjo, ki pozneje dobiva za delo osebni dohodek in je socialno zavarovana, je ljubezen do otrok. Menda je to področje najtežje, da ni mogoče kar na pogled reči, ali je bodoča varuhinja tudi prežeta s pedagoškim erosom. Mnenja sosedov in daljša opazovanja pa vendar izkristalizirajo tudi to lastnost kandidatke.

Takoj moramo pripisati, da do dolžnosti varuhinj, ki imajo lahko v svojem domu največ pet otrok, iste kot vzgojiteljice v vzgojno varstveni ustanovi.

Najslabše bi bilo, če bi tako občutljivo področje predšolskega varstva prepuščali stihiji. Tega se v VVZ Velenje dobro zavedajo. Mentor je zato dolžan obiskovati varuhinje večkrat mesečno na domovih. Izredno močno je poudarjena tudi skrb za strokovno izobraževanje varuhinj. Vse te se sestajajo in v aktivnih sistematično obdelujejo področja iz glasbene, telesne in drugih področij. Pred nedavnim je zelo uspešen seminar o higieni zdravstveni delavci Velenja. S takim načinom dela želijo približevati varuhinje za nadaljnje izobraževanje v vzgojiteljski šoli in že doslej se je nekaj teh

prijavilo za šolo za varuhinje. Gotovo je, da smo tu na začetku poti proti in trenutno še ni mogoče reči, katera teh varuhinj, ki so tudi sicer vse matere, se bo v prihodnje želela še strokovno poglobljati. Pot v to smer je odprta in dovolj je namigov v aktivnih, ki kažejo varuhinjam, kako vsestranska je trasa izobraževanja za tako lep in zahteven poklic. Mentorica varuhinjam v VVZ Velenje ne sme zanemarjati dela s starši otrok, ki so v varstvu novih vzgojiteljic. Na skupnih roditeljskih sestankih, namenjenih vsem staršem otrok, prav tako skupno razpravljajo o strokovnih temah, razvoju govora in drugem. Vsakih štirinajst dni so za starše govorilne ure in na njih dobivajo informacije o vzgojnih uspehih otrok.

Kaj bi o tem pisali, boste rekli. Pa vendar. Poglejmo nekatere svetle strani o vzgoji otrok pri varuhinjah. Otrok se v manjši skupini počuti neprimerno boljše. Tudi adaptacija na novo okolje je hitrejša. Nevarnost okužb zaradi nalezljivih bolezni so v manjši skupini manjše. Pa še nekaj! V teh skupinah, primernejšimi in manjšimi prostori, ki bolj prijazno vplivajo na počutje otroka, so tudi otroci samohranilci. No, in v novi skupnosti, ki jo otrok doživlja, so tudi očetje, ki v najnežnejši mladosti izpopolnijo tudi to, pogrešano moško nežnost in roko.

Ne moremo in ne smemo tajiti, da bi tudi med varuhinjami ne bilo kake, ki bi ji delo z otroki ne bilo dovolj pomembno. Take primere bi lahko našli tudi med vzgojiteljicami kjerkoli, ki opravljajo delo profesionalno. To nas ne sme motiti. Taki smo. Vendar se zavedamo, da je delo varuhinj danes zelo, zelo pomembno. Danes je njihovo delo odmerjeno le za otroke do tretjega leta starosti. Ob usposobljenih varuhinjah in njihovih resničnih ljubeznih do otrok bi si upal trditi, da se bo skupinska vzgoja prenašala tudi dalje. To bo pokazala praksa.

Varuštvo na domovih uvajajo tudi v drugih občinah Slovenije. Potrebe pri nas so zelo velike in tudi tukaj se želijo razširiti mrežo novih, imenovala pa jih bom kar, vzgojiteljic. Prednost teh pred rednimi se kaže gotovo tudi v izkušnjah. Rekli smo, da je vsaka teh tudi in mati in prav ta podatek zelo dosti pomeni.

Socializacija v manjši skupini je ne samo hitrejša, lahko je tudi bolj močna.

Delo z varuhinjami in s tem vzporedno zajetje več in več otrok v organizirano varstvo, pomeni velik korak v otroškem varstvu.

Težko je razumeti, kako sta prenekateri oče in mati postavljena pred dejstvo, da morata na delo in morata zato otroka prepustiti tuji roki, ki prenekaterikrat ni niti ljubeča in še manj izobražena. In to prav v obdobju, ko je veliki dojenček zelo dovzeten za vse dražljaje in občutke, ki mu jih ponuja zunanji svet. Zdi se, da ne znamo dovolj ceniti pogumnega in zavestnega koraka, ki so ga v velenjski občini napravili prav na tem področju.

Menimo, da ga je treba še bolj razvijati, vključevati vanj še več otrok in iskati za vse te ljubke otroke matere, ki znajo biti prave matere tudi za druge otroke in znajo že v tej fazi razvoja vzgajati. V vzgojno varstveni ustanovi Velenje nov profil varuhinj še razvijajo in zato vabijo zaradi velikih potreb vedno več takih mater. Le tem pa se v taki vlogi odpirajo vedno nove perspektive in možnosti za izobraževanje, brez katerega danes ni več mogoče delati.

S. Š.

Silvu Tanšku v spomin

Bilo je 5. maja. Zadnji delovni dan v tednu. Zbrali smo se in pričeli delati. Silvota ni bilo. Mogoče pa je vzel dopust, smo si mislili nekateri. Saj ni prejšnji dan nič povedal, so menili drugi. Še isti dan smo izvedeli, da je umrl kot žrtev prometne nesreče. Neznani voznik ga je povozil 4. maja nedaleč od njegovega doma na Polzeli.

V torek je bil na Polzeli pogreb.

Tako se je zaključilo življenje našega sodelavca Silvu Tanška, ki je prišel v Gorenje 25. februarja 1975. Delal je kot transporter v skladišču materiala v tozdu Hladilniki. Zapustil nas je v 34. letu starosti. Smrt zakaj si tako hitela? Ali ga res ne bo nikoli več nazaj?

Silvo, ostal nam boš drag v trajnem spominu, tak kot si bil. Temeljna organizacija Hladilniki je izgubila marljivo in skrbnega delavca.

Slava njegovemu spominu.

SODELAVCI GORENJA

Odmor v viharju

Baza 8. 4. 1979

Celo noč buta v stene šotora s tako silo, da ležimo Vanja Franček in jaz vsak v svojem kotu in ga branimo. Tu in tam je treba vstati in ponovno pričvrstiti vrvice šotora. Zunaj te metež kar premetava, na sunke moraš biti pa posebno pripravljen.

Sinoči sta se z gore vrnila Šranf in Marjan, ker jima je vihar na Lho La-ju dobesedno raztrgal šotor.

Ivč Kotnik

Gora se nas je otresla v trenutku kot nebolglije smeti. Dan je dolg in ubijajoč. Imam občutek, da so mi vzeli nekaj ali tisto, zaradi česar sem prišel.

In danes se mi zdi, da ni nobenega smisla, da sem tu. Cel dan mede, veter pa ne pojenja niti za trenutek. Gledam iz šotora in poslušam bučanje, kot v mlinu, ki prihaja iz grebena, iz našega, sedaj že lahko zapišem jugoslovanskega zahodnega grebena. Vprašanje pa je, če bo nosil to zlahtno ime, če bo tak veter, ga ne bomo osvojili. Dokler bo takšno vreme, mi nimamo kaj iskati tam gori. Le oziramo se nekam v meglo nad sabo, pobožno in poželjivo. V bazi je tako mrzlo, da nov baterijski vložek ne gori niti eno uro, namerili smo -19°C.

Dolge ure čakanja, oziroma prisilnega odmora nam krajša muzika, ki pa je dvorezni meč, saj nas potiska nazaj v drug svet, med svoje, ki pa smo jih na silo zapustili in jih v teh trenutkih tako pogrešamo. To so ure, ki jih noben himalajec ne želi. Tukaj si zato, da garaš in takrat tudi pozabiš na vse. Ko se ozreš, spomniš, zaželiš tistega, kar si zapustil, moraš to, za kar si prišel že imeti, če ne ti uide. Uide pa ti lahko oboje in to je tragedija, ki je v takih trenutkih, ko si prisiljen ležati v šotoru, velikokrat spomniš.

Naseli se vate in le lep vreme jo bo lahko pregnalo, kajti takrat se boš spet pogljal v višino in zmanjkovalo ti bo sape, duškal boš tako, da ti bo lezla pena iz ust in takrat boš kot robot videl pred sabo le vrh, cilj, vse ostalo pa ostaja daleč pod teboj.

A vrnil se boš nazaj in takrat bo lepo, neskončno lepo. To se ne da zapisati, za take občutke ni besed, to je treba doživeti in preživeti. Za jutri bom, seveda če se bo tak vihar še nadaljeval, organizirali kulturni večer. Vsak šotor mora pripraviti eno točko, tako si bomo pač tukaj krajšali dolge, neskončno dolge ure čakanja.

Kako zanimivo je, ko si v steni, ti dan mine kot hip, tukaj pa se čas ustavlja, kot da bi nam še ta hotel nagajati. Poleg mene leži Franček in tuhta, kaj vse bo zamudil v domačih gorah na ta čas, ko mora biti tukaj. Tudi njemu se je čas ustavil, saj je navajen dirkati po hribih, kjer ni bil odvisen od nikogar. Ta svet ni zanj in kar smili se mi, ko ga opazujem.

Z Vanjo si pripravljava gorske čevlje in toplo obleko, da bova oddrvela, ko dobiva zeleno luč.

Vsi želimo čimveč pomagati, da bi cilj – vrh čimprej dosegli in se vrnil v normalno življenje,

kajti tu je resnično vse postavljeno na glavo.

Šerpe molijo za lepo vreme. Naši fantje pravijo, da molijo za slabo vreme, kar njim pač bolj odgovarja, a sam mislim, da le ni tako.

Sedaj imamo dobre Šerpe in veliko si jih želi priti tudi na vrh ravno tako kot mi, torej na vse načine pomagajo da bi uspeli. Skoraj ne morem verjeti, kako si ti ljudje sploh upajo v ta nekoristni svet, saj jih njihova vera uči, da so na teh gorah bogovi in da je to svet, v katerega oni ne smejo. In koliko prijateljčev so že pustili tu v teh stenah in ledenikih. Pa kljub temu gredo, znova in znova. Kljub molitvi Šerp vihar divja še naprej, gore so zavite v meglo iz katere vztrajno sneži. Držimo pesti za nov lep dan, ki nam bo omogočil skleniti nov členek na verigi, ki se vije proti najvišji točki zemlje.

PO VIHARJU

Baza, 10. 4. 79

Sopem po lestvah na pomol, vrh najstrmejšega dela naše stene, ki se pripelje na sedlo Lho La.

Na pomolu počijem, da si nabere novih moči še za en vzpon na vrh stene ali na jambor, kot ga mi imenujemo.

Po sneženju in silnem vetru, se je rodilo čudovito jutro, tako da človek kar ne more verjeti, da je to mogoče. In vendar je res. Le veter še piha, a to je bolj za božanje, kot pa za škodo. Todaj sedaj že vemo, da bo veter spet vsak dan huji.

Na vrhu stene je raven plato, na katerem smo že tako domači, da se niti ne navezujejo več, pa čeprav je pod nami 700 metrov stene. A to ni prav, zato vedno znova opozarjamo drug drugega na varnost.

Ko dosežemo plato, se mi odpre grozljiv prizor. Od šotora, ki je bil pritrjen čez in čez z 8 milimetrsko vrvice ni ostalo nič drugega kot kup cap. Spalne vreče, višinske kompletne obleke, posodo, gorilnike, hrano, vse je vihar raztrosil povsod okoli. Nekaj je pustil na Kitajskem, nekaj pa počiva na ledeniku pod steno.

Ko sem danes odhajal na Lho Lo, sem videl kup rdečih vrečk, tik po seraki na robu ledenika. Seveda si tja ne bi upal nikoli, kajti ravno takrat se lahko odtrga kos ledu in me pokoplje z opremo vred za vedno v razpokah ledenika, ki je neizmeren. Že nobeno tehniko ne moremo priti do stvari, darovali smo jih gori za vrh, ki je še tako daleč.

V šotoru, ki ga je raztrgal veter, je bila tudi Štraufova kamera, ki jo je veter popolnoma uničil, da je še kup pločevine.

Nihče ne bi preživel noči v takem zatočišču, odpihnilo bi ga iz platoja kot nebolglije snežinko.

A žičnica je ostala in danes še vedno obratuje.

V enem dnevu naredi tudi do osem voženj, vsakokrat pa pripelje na sedlo vsaj 30 kg „robe“. Zelo smo zadovoljni in ponosni, ter kar naprej občudujemo ta tehnični dosežek.

7. 4. 1979 je tudi uradni rojstni dan ALPINE, tako se imenuje tabor ena!

Cel dan smo kopali snežne luknje, kajti le tako bomo lahko kljubovali vetru in se ga tudi ubranili. Danes je na sedlu skoraj 30 ljudi. Upam, da Kitajci tega ne bodo opazili, saj je naš celotni tabor ena v Tibetu, tu je pač varneje.

Mi pa moramo seveda najprej gledati na varnost in šele potem na mejo. Tako nam je svetoval tudi uradni predstavnik Nepala.

Zaenkrat je vreme čudovito, da lahko delamo s polno paro.

Jutri, 9. 4. 1979 bomo tudi prvič poskusili narediti nekaj metrov poti proti taboru dve, ki bo stal približno 6600 metrov visoko, pod zahodno ramo. Če bo vreme držalo, bo v nekaj dneh postavljen, potem pa je

še 600 metrov zahodne rame. Zahodna rama pa je že drugi delni cilj v našem dolgem grebenu, potem pa se bomo lahko borili direktno z vrh, ki pa je še 1600 metrov višji, torej še daleč, daleč!

VZTRAJNO PROTI VRHU

Baza, 15. 4. 1979

Gora je mirna kot otrok, zdi se mi, da bi mi dovolila vse, a dobim vem, da je ta njena mirnost varljiva samo čaka, da prideš, da si vse njene šele potem, ko ji že komaj uideš, razreže, pobsni in vrže s sebe vse kar ni njeno.

Sedaj postajamo še vztrajnejši bolj trmasti, vsak njen izbruh nas pomeče na začetek. Izkopali smo luknje v njena debela snežišča in njih trmasto vztrajamo, dokler se ne pomiri in pozabi na nas. In potem spet prilezemo iz svojih brlogov, tedaj delamo stopinje, višje in vedno več. Za sabo puščamo vrvi, tanke nitke kot zvezde s svetom, z življenjem in po njih se lahko spet hitro umaknemo na varno. Umiki pa so vedno daljši, težji, bolj dvomljivi. Zato bomo skopali luknje, višje, na bolj drznih mestih v tem neskončnem grebenu, bomo kljubovali gonu varni pred neurjem. Več dni bomo lahko vztrajali in branili take luknje pa čeprav bodo preko nas grmeli in tako veliki plazovi.

Mrzlo je, da mi škriplje pod čezami, ko se spuščam iz Alpine dneva sedla Lho La. Dolgo traja, da uogrejem premrzle in zaspane udte. Ogromne razpoke, ki se po dolgem vlečenju preko celega sedla nam ne delajo težav. Tudi krajna poč na drugi strani pod ogromnimi snežnjaki je kmalu pod nami.

Tu dosežemo fiksno vrvi, ki jo je včeraj napela Štraufova skupina. Pošli so približno na polovico poti do drugega tabora, ki mu bo ime INDUPLATI. Z menoj so Vanja Zvone in Stipe. Naša naloga je, da napnemo 500 metrov novih vrvi. Morda jih bo dovolj do mesta, kje bo na višini 6800 metrov stal INDUPLATI. Vrvi so mrzle, zmraznjene da se kar lomijo pod rokami. Sonci jih bo ogrelo in odtalilo šele popoldan, ko jih doseže. Za nas prepozno, a se bomo že navadili na to.

Na ledu je le tanka plast zmraznjene snega, da dereza dobro prijemlje, pa čeprav zamolklo in vrtlo hrešči pod njo. Naklonina ne presega 50 stopinj. Duškamo, noge postanejo po nekaj korakih trde, da moras počiti, pa čeprav bi misel klzila navzgor. Spomnim se Štraufa, ko se je včeraj zvečer zganil komaj privekel v Alpino. Ob odhodu mi je dejal, če boste prinesli vrvi do konca fiksnih boste dobili.

Kmalu pridemo na živi vodni led, kjer je pot navzgor res naporna. Potem dosežemo širok pas skal, ki se vleče preko celega grebena in prekinjajo snežišča, ki hitijo proti vrhu zahodne rame. Začudim se, ko že po dobrih dveh urah dosežemo konec fiksnih vrvi. Ura je šele devet, pred nami je še skoraj cel dan in greben brez sledu. Tukaj naprej nič nihče hodil. Divje se požinem čez strm ledeni skok pa me sapa kmalu ustavi, komaj se umirim in potem izberem pametnejši ritem. Nad skalami se nam odpre belina do vrha rame. Le tu in tam iz snega štrlijo osamljene skale in otočki. Sedaj je treba še samo korakati, strmina tudi ni prehuda in tudi snega na ledu je ravno prav. Že ob enih nam zmanjka vrvi, a žal dosežemo le spodnji del skalnega otočka, vrhu katerega bo stal naš drugi tabor. Brez vrvi naprej nima smisla. Hudujem se na Štraufa, ki je slabo ocenil sebe in druge. Do tabora II nam je zmanjkalo le 200 metrov vrvi. Naslednji dan je to nadoknadil Nejc.

Sedaj v višini 6800 metrov že kopljemo novo luknjo, novo zatočišče, trdno stopnico na poti proti vrhu, ki je še nekeje daleč nad nami zakrit z oblaki.

Tukaj vam pošiljam naslov nekega dečka, daleč iz osrčja Nepala, ki hodi v šolo, pa nima ne svinčnika niti papirja. Naredite dobro delo, pošljite mu nekaj papirja in svinčnikov, pošljite v Nepal. Hvaležni vam bodo. Naslov objavite v Našem času.

PLANINSKE VESTI

POHOD DO PARTIZANSKE BOLNIŠNICE

Savinjski meddruštveni odvor planinskih društev Zalec bo pripravil 20. maja pohod k bolnici Center-Celje. Zbrali se bodo ob pol osmih na Ljubnem ob Savinji, od tu pa bodo odšli na vas Rastke, nato pa h kraju, kjer je bila bolnica in k Mrzlim odam, kjer bo ob 11. uri roslava. Pohod je posvečen lovenski partizanski bolnici „C“ Center, imenovani tudi Celje, osrednji bolnici IV operativne cone. V njej se je zdravilo udi do šestdeset bolnikov. Jstanovitelj bolnišnice je bil nani partizanski zdravnik dr. Držaj. Med pohodom bodo budili spomine tudi na zadnje voje XIV. divizije.

Na ta pohod vabijo vse občane, še zlasti pa borce, ki so se v tej bolnišnici zdravili ter mladinke, ki se bodo lahko v

neposrednem pogovoru z borci seznanili z našo polpreteklo zgodovino.

VELESALOM NA LOKI POD RADUHO

Prizadevni planinci iz Luč vsako leto organizirajo v mesecu aprilu tekmovanja v velesalomu za planince. Število nastopajočih iz leta v leto narašča, kar priča, da je organizacija tekmovanja dobra in da med planinci – smučarji narašča zanimanje za tovrstne nastope. V nedeljo, 22. aprila se je pojavilo na startu več kot 120 tekmovalcev iz 11 društev. Prvič smo se tega tekmovanja udeležili tudi velenjski planinci v organizaciji mladinskega odseka. Za planinsko društvo Velenje so tekmovali Jožica Mandič, Sanda Centrih, Srečo Stefančič, Franc Strmšek, Franc Tajnik, Branko Strmšek, Uroš Lukič in Izток Hraštel ter dosegli v skupni uvrstitvi peto mesto. Popoldne smo se za nameček povzpeli na vrh 2062 m visoke Raduhe in se nato, smučarji s smučmi, ostali pa po nogah ali zadnji plati odpeljali v dolino. Vsi smo si bili edini, da smo preživeli sicer naporen a uspešen in lep dan.

FRANC OJSTERŠEK

श्री श्री २०३५।साल/अरत युवादे
नाय हीर यमन्या/नाम्यु पाकाउने
दोलर्य अरिष्टे/र
नेपाल
०६१
NEPAL

Naslov nekega dečka iz osrčja Nepala

Slikovito in kvalitetno

Ob razstavi Aristida Zornika v Šoštanj

Na vseh dosedanjih razstavah Kluba likovnih ustvarjalcev Šaleške doline smo se redno srečevali tudi z deli Aristida Zornika, sedaj že upokojenega profesorja velenjske gimnazije. Odkar je pred več kot 10. leti prišel v Velenje, se je poleg službenih obveznosti ob rednih prostih urah prosvetnega delavca posvečal tudi slikarstvu, s katerim je plemenitil sebe pa tudi tiste ljubitelje umetnosti, ki smo z neprikritim zadovoljstvom občudovali njegova dela, v katerih je bilo čutiti več kot zgolj matersko dejavnost in prizadevanje.

se zdi kakor da je bilo ravnokar prinešeno s cvetočega travnika. Na razstavi v domu kulture v Šoštanju je na ogled 19 oljnih slik in en sam akvarel temnordečih tulipanov. Škoda, da mojster ni pokazal enak izbor akvarelov, s čimer bi bil njegov slikarski opus še bolj zaokrožen. Ker je ena njegovih boljših slik signirana celo iz leta 1934, gra v šoštanskem primeru za nekakšno malo avtorjevo retrospektivo. Vsekakor bi bilo umestno, da bi prireditelj razstave Kulturni center Ivan Napotnik iz Velenja pripravil širši izbor umetnikovih del za večjo pregledno razstavo v galeriji kulturnega centra v Velenju. Nedvomno bi si slikar to počastitev z izdajo priložnostnega kataloga tudi zaslužil, saj gre za skromnega ustvarjalca, ki se je s svojimi deli solidno predstavil širši likovni publiki tudi izven meje naše občine.

Otvoritev razstave je popestril koncert harfistke Pavle Uršič iz Ljubljane.

V. KOJC

Aristid Zornik je zagledal luč leta 1913. leta v delavski družini v Kopru. V družini je bilo več bratov, ki so čutili v sebi nekaj več tudi do umetnosti, še zlasti pa brat Klavdij, ki je postal akad. slikar in celo profesor na Akademiji upodabljačih umetnosti v Ljubljani. Zagonovo se je tudi Aristid z vsem srcem vpisal slikarstvu pa čeprav mu je bilo to pomenilo ljubiteljsko in ne profesionalno dejavnost. Vendar ljub temu da je slikal in da še slika kakorekoč bolj za svojo duševno prostitev, v njej jih delih ni čutili običajne amaterske banalnosti, s katero bi želel ugajati čim širšemu rogu.

Z veliko ljubeznijo se je oglašal v vsako naslikano delo, pa naj si bo to pokrajina, tihožitje ali celo portret. Naslikal je številne epote slovenske pokrajine, ki jo je zaznamoval in prenesel na platno njegovo bistro oko z večjo in prefinjeno potezo čopiča. Tudi vedu Velenja in Šoštanja so mu bile izvalen motiv, še zlasti pa koloristično izredno pestro Staro Velenje, ki je zadnja oljna slika iz letošnjega leta.

V veliki večini je zelo nazorno in slikovito podoživljal naravo okoli sebe, vendar ni zanemarljivo tudi pristnih domačih tihožitij s kruhom in majolko ali kakšnim drugim folklornim detajlom. Marsikomu ugajajo še lasti njegova cvetlična tihožitja, ki so slikana v izrazito svežem koloritu in občutkom nežnosti do cvetja, ki

Profesor Ivan Marin med svojim zadnjim koncertom pred domačim občinstvom (foto: S. Vovk)

Zaključek večerne osnovne šole

Življenje teče svoj vsakdan, dan je enak dnevu. Vendar ne za vse. Kakšen dan je dvakratno težak, poln skrbi, dvojnih skrbi, težav in odrekanih.

Tak delovni dan so preživljali polnih šest mesecev udeleženci večerne osnovne šole. Poleg službe jih je čakalo učenje, intenzivno, polno skrbi in odrekanih. Vendar so vzdržali v boju za boljše pogoje dela, v boju za znanje zmagali. Večkrat jim je bilo težko, večkrat jim je bilo tudi lepo, ker so dobivali dobre ocene, ker so radi poslušali pri pouku.

Učitelji trdimo, da je bilo naporno, vendar lepo učiti v večerni šoli. Spoznanje, kako so učenci, udeleženci vidno napredovali je bilo še posebej vzpodbudno. Delali so z veseljem, s trudom in bili uspešni. Niso si pridobili le znanja, grela jih je zavest, kaj zmorejo, rastlo je znanje v lastne ustvarjalne sile. Oblikovali so se tudi kot ljudje, pa čeprav že na pragu spoznanja.

Zavest, da ni nikoli prepozno učiti se, učimo se vse življenje, je še posebej pomembna. Znali se bodo izobraževati tudi v bodoče, saj so spoznali, da se je učiti vendar koristno. Sami so bili enotnega mnenja. Takole je dejala ena izmed učiteljic: „Zelo pozno zvečer sem šele lahko šla spat, vendar je nekako šlo.“

Zelega sem vzdržati do konca. Vzpodbujala me je hčerka, ki je stara devet let. „Mamica kar hodi,“ je dejala, „ko bo tovarišica zopet popisovala podatke o starših, bom lahko rekla, da imaš končano osemletko.“

Danes, ko je zadnji dan šole, sem vesela, da sem uspela. Večina slušateljev se je odločila, da zaključijo osnovno šolo zato, ker jo zahtevajo delovna mesta na katerih delajo, mnogi pa tudi zaradi tega, ker so se odločili, da nadaljujejo šolanje na poklicnih šolah. Škoda je le, da ni teh večernih oddelkov osnovne šole več, saj je v Velenju mnogo takšnih, ki nimajo končane.

Vemo pa, da vse, kar ima resnično težo gradimo iz osnov, torej še kako pomembno je, da imajo vsi osemletke, saj bomo tako lažje ustvarjali, delali in samoupravljali.

Vzroki zakaj nekateri nimajo osemletk so različni, kakšni so, nas niti za te slušatelje ne zanima, čeprav so nam znani, iz teh spoznanj črpamo, kako bomo ravnali z otroki, ki sedaj obiskujejo osnovno šolo. Važno je, da je moč zamujeno popraviti. Važno je, da se tega zave sleherni in mi vsi.

NADA SALOBIR

Koncert dekliškega zbora gimnazije Velenje

V sicer bogati koncertni sezoni v Domu kulture je nastop domačih izvajalcev vedno prijetno doživeti, posebno če je to ansambel, ki je s svojo kvaliteto daleč presežek občinske in republiške meje, kot je to Dekliški zbor gimnazije Velenje.

Koncert, ki je bil posvečen prazniku OF, sta v četrtek, 26. aprila 1979 vodila profesor Ivan Marin — dirigent, ki je zboru dajal svoje glasbeno srce že od ustanovitve, in Danica Supovec, ki bo, kot je pokazala na tem koncertu, znala nadaljevati muzikalno tradicijo zbora.

Petje brhkih deklet nas je že v prvem delu koncerta navdušilo z nekaterimi zelo prepričljivimi interpretacijami umetnih pesmi. Po uvodni „Kaj je to mir“ Vavla Felixa je zbor že v drugi — Mihelčičevi pesmi „Sinek zaspi“ pokazal mojstrsko obvladovanje dolgih muzikalnih fraz, ki se gibljejo v malem dinamičnem razponu.

Po malo manj prepričljivi Simonitijevi „Sonatini v soncu“ je zbor spet zablistel v lepo zastavljenem, živahnem „Pomladnem plesu“ Vilka Ukmarja, ognjevitim in sončnem „Viharju“ Marjana Lipovška ter zaključil prvi del z „Villo“ — skladbo mojstra sodobne zborovske glasbe Kodalyja. Dekli-

ški zbor je v tem delu dokazal, da je z dirigentko vred sposoben rešiti in izpeljati zelo zahtevne muzikalne probleme.

Najlepši zven zbora je v pianu, zato pa ima še dosti rezerv za dosego prepričljivejšega in homogenejšega zvoka tudi v glasnejših dinamičnih stopnjah.

Kljub redkim nejasnim vstopom in končnicam je treba pohvaliti odlično dikcijo in artikulacijo.

Drugi del sporeda je obsegal slovenske ljudske pesmi, s katerimi se profesor Ivan Marin kot dirigent poslavlja od zbora.

Upam, da Marinova odločitev ne pomeni prekinitev z zborovodskim delom, saj je tudi preko Dekliškega zbora gimnazije Velenje več kot desetletje ustvarjalno posegal v razvoj slovenskega zborovstva, posebno po muzikalni in vsebinski plati.

Njegova dirigentska roka pa je že s „Spletom belokranjskih pesmi“ pokazala, da bi lahko še mnogo prispevala, saj je zbor v tej pesmi zelo enotno zazvenel, predvsem pa z dirigentom izredno sodeloval pri niansiranju kitic.

Boletova priredba „Nocoj pa, oh nocoj“ najbrž ni najboljše kompozicijske rešitve, posebno zaradi težko zvonečih

širokih leg pri mrmrajočem delu pesmi, pač pa je Ježeva „Po jezeru“ spet izpolnila pričakovanje zahtevnega poslušalca.

Pri Pregljevi „Venite rož'ce moje“ je posebno pritegnila druga kitica s plemenitim, a preprostim zvokom in interpretacijo.

Po nekonvencionalno a izjemno sproščeno izvedeni „N'mau čez izaro“ je zbor zaključil svoj program s prijetno zvonečo in živahno „Sem se

rajtav ženiti“ v priredbi Janeza Boleta.

Nekatere pevke so v sporedu sodelovale tudi kot solistke. Vse so svojo nalogo zvočno korektno, čisto in muzikalno opravile.

Minil je večer, ki je ob obudovanju lepega petja razvedril polno dvorano poslušalcev. Pevke in umetniško vodstvo dekliškega zbora pa čaka zahtevna pot na mednarodni Mladinski pevski festival v Celje. Zaželimo jim mnogo uspeha!

CIRIL VERTAČNIK

Z radostjo v srcu je zapustilo šolske klopi pretekli ponedeljek 29. slušateljev večerne osnovne šole. Mnogi so se odločili, da šolanje nadaljujejo na poklicnih šolah.

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski

Riše: Jelko Peternej

4. Stanko, tako je bilo potniku ime, je začel premišljevat o svoji neteklosti. Več kot dvajset let je že imel, pa je ugotavljal, da mu življenje doslej ni bilo naklonjeno. V družini so bili štirje otroci, raven njega se tri sestre. Oče, invalid, je vdal alkohololu. Mati pa je umrla, ko mu je bilo šestnajst let in ko so sestre, že poročene, ovsem pozabile na dom.

5. Kadar je prišel oče pijan domov, ga je noga, ki jo je izgubil v letih vojne, še posebej peknila. „Prekleti hudiči!“ je takrat robantil. Še zdaj, po skoraj treh desetletjih, ni mogel odpustiti skupini ilegalcev, ki je minirala okupatorjevo skladišče, v katerem je delal in ob eksploziji izgubil nogo. Ob spominih na ta dogodek je največkrat preklinjal vse po vrsti.

6. Stanko je obiskoval srednjo šolo, ko je mati nenadoma umrla. Tako je v trenutku usahnila pomoč, ki mu je omogočala šolanje. Oče je svojo invalidnino tako ali tako sproti zapil. Moral je pustiti šolo in se zaposliti. Večkrat se je potem spominjal razredničarke, ki ga je prosila, naj šolo vendarle konča. Neodločenost, podedovana po materi, pa mu ni dala, da bi poslušal razredničarko.

Točki ob pravem času

Igralci Rudarja so v nedeljskem srečanju proti Leotarju osvojili zlati točki v boju za obstanek v II. zvezni nogometni ligi — zahod. Goste iz Trebinja, ki so med resnimi kandidati za izpad iz lige so premagali z rezultatom 3:2 (1:1).

Zaradi izredne pomembnosti srečanja, so nogometaši Rudarja igrali v prvem polčasu zelo nervozno, gostje pa so že v prvih minutah dali vedeti, da se želijo vrniti domov vsaj s točko. Na začetku so domače igralce presenetili z odprto igro in tudi več in nevarnejše napadali na nasprotnikov gol. Kljub temu pa so domačini že v dvanajsti minuti povedli. Miljković, ki je prejel lepo žogo od Mujića, je z zvinit strelom z desne strani zadal mrežo. Prejeti zadetek gostov ni zmedel, njihovi napadi so bili še nevarnejši. V 35. minuti so ustvarili lepo priložnost za izenačenje, vendar je strel enega izmed njihovih napadalcev le za nekaj centimetrov zgrešil cilj. Napako je popravil najboljši napadalec gostov Zrilić. V 40. minuti se je lepo otresele dveh domačih obrambnih igralcev, Cicak mu je stekel nasproti, vendar izenačenja ni mogel več preprečiti. V drugem polčasu so nogometaši Rudarja zaigrali mirneje in obenem borbeneje, saj so se zavedali, da bi bili neodločen rezultat enak porazu. V 56. minuti so na presenečenje vseh gostje iznenada povedli. Rauković je nekje na sredini terena z desne strani izvajal prosti strel. Žoga je zadela enega izmed nasprotnikovih igralcev, ki se ni umaknil na razdaljo devetih metrov. Sledil je hiter protinapad treh nogometašev Leotarja in žoga je že drugič obsedela v domači mreži. Kljub vodstvu pa gledalci niso onemeli. Nasprotno! Pokazali so, kakšen je pravi navijač, če se moštvo bori. Na vso moč so začeli spodbujati domače igralce, ki so zaigrali kot da bi dobili krila. Na srečo so gostje izgubili glavo in se povsem umaknili v svoj obrambni prostor. Nekaj minut za tem je Šuica poslal z desne strani lepo žogo do prostega kapetana domačih Rusmirja, ki je z izrednim udarcem z glavo s kakšnih sedem do osem metrov poslal žogo v mrežo gostujočega vratarja, ki ni niti trenil.

Nato je igra spet postala enakovredna. Obe moštvi sta zaigrali izredno previdno; domači z željo, da bi vendarle našli luknjo v nasprotnikovi obrambi, gostje pa da bi obdržali neodločen rezultat.

Približno dvajset minut pred koncem je Kustudić s silovitim udarcem dosegel zmagoviti zadetek in vili veliko upanja, da bodo nogometaši Rudarja tudi tretjo sezono zaigrali v drugi ligi. Seveda pa bodo morali v preostalih srečanjih pokazati veliko boljšo igro, saj jih čakajo tri izredno težka gostovanja (Proleter, Iskra, Dinamo), na domačem igrišču pa kandidata za prvo ligo Čelik in Maribor. Tako bodo nogometaši Rudarja vzporedno s svojim bojem za obstanek v ligi neposredno odločali tudi o samem vrhu prvenstvene lestvice.

-vos-

NESPRETNI NAPADALCI

Po uspešnem startu nadaljevanja prvenstva v vzhodni skupini Slovenske nogometne lige, ko so premagali Železničarja in Litijo, so nogometaši Šmartnega preteklo nedeljo zabeležili prvi poraz. V Slovenskih Konjicah jih je premagala selekcija Uniorja z rezultatom 2:0. Igra selekcije Šmartnega je bila uspešna le med obema kazenskima prostoro- ma, pred vrati Uniorja pa je bilo vse premalo nevarnih priložnosti. Domačini so kaznovali neiznajdljivost napadalcev Šmartnega in si z dvema zadetkoma iz hitrih nasprotnih napadov zagotovili pomembni točki. Selekcija Šmartnega je sedaj na 2. mestu SNL — vzhod s točko za ostanka za vodečo Dravo iz Ptuj.

Takole je Miljković, ki je moral kasneje zaradi poškodbe zapustiti igrišče, ukanil gostujočega vratarja.

V naslednjem kolu je nasprotnik Šmartnega ptujka Drava. Srečanje bo v nedeljo ob 16.30 na stadionu v Šmartnem ob Paki.

J. K.

KLONILI V DERBIJU

V derbiju 5. kola v slovenski rokometni ligi — vzhod so rokometarji Šoštanja doživeli prvi poraz na domačem igrišču. Premagala jih je ekipa Minerve, ki je trenutno na drugem mestu prvenstvene lestvice, z rezultatom 27:21 (11:9). Srečanje so igralci začeli izredno ostro in rezultat je bil večkrat izenačen. Gostje so prvič povedli pri rezultatu 7:8. Do konca prvega polčasa so razliko povečali še za en gol. Okoli 400 gledalcev, ki se jih je zbralo na tekmi, je pričakovalo boljšo igro domačih rokometarjev v drugem polčasu. Od tega ni bilo nič. Igralci Minerve so večali razliko in na koncu slavili. Strelci za domače: Melanšek 8, Franc Jančič 5, Skornšek 3, Stvarnik in Kompan 2, ter Lesjak enega. S tem porazom znaša prednost Šoštanja pred drugouvrščeno Minervo samo dve točki.

V šestem kolu rokometne lige — vzhod, so rokometarji Šoštanja gostovali v Sevnici in z domačo ekipo igrali neodločeno 22:22 (10:12).

Gostje so celo srečanje vodili celo za 6 zadetkov. Domača ekipa je samo za 3. V celém srečanju rezultat izenačila. V obeh moštvi sta manjkala dva odlična igralca. Pri domačih Mlakar, pri moštvu Šoštanja pa kapetan Kompan.

Strelci za Šoštanj: Malenšek 7, Jančič 6, Lesjak 5, Stvarnik, Javornik, Skornšek in Vačovnik po enega.

B. VOHAR

VELENJČANKE ZE PRVE?

V derbiju slovenske rokometne lige — vzhod med ekipama Maribora in Velenja so rokometarice Velenja brez večjih težav premagale domačinke. V prvem delu igre niso izkoristile nekaj lepih priložnosti za zadetek.

V drugem delu igre so velenjčanke zaigrale mnogo bolje, saj so v obrambi igrale zelo borbena in čvrsto. Zaradi mokrega igrišča Velenjčanke niso znale izkoristiti svojega najmočnejšega orožja — hitre protinapade.

Si

SLABO V OBRAMBI

V medsebojnem obračunu ekip, ki sta se učvrstili na sredini lestvice slovenske rokometne lige — vzhod za ženske, so rokometarice Šmartnega v Sevnici ostale praznih rok. Srečanje s tamkajšnjo Lisco so izgubile z rezultatom 17:14 (9:7) in na lestvici zdrknile na 5. mesto.

ŠMARTNO: Tanjšek, Tajnik, Kolenc 6, Meh 1, Ostojič, Krevzel 1, Omladič 6, Šmerc, Gnil, Jeraj, Kuder.

Na igrišču osnovne šole v Šmartnem ob Paki bo v nedeljo gostovala ženska rokometna selekcija Maribora, ki je trenutno na 2. mestu SRL — vzhod.

J. K.

USPEŠEN NASTOP VELENJSKIH JUDOISTOV

V soboto in nedeljo je bilo v Novi Gorici odprto prvenstvo Slovenije v judu, ki so se ga udeležili tekmovalci iz 15 slovenskih klubov in dveh italijanskih. Tekmovali so v vseh kategorijah; pionirji že v soboto, člani v nedeljo. Velenjski Judo klub je na to tekmovanje poslal moško člansko vrsto, ki je zelo uspešno nastopila. Fantje so osvojili prvo mesto v kategoriji do 86 kg (Petrovič Ivo), dve drugi mesti (Rošar do 60 kg in Verko do 95 kg), tretje (Zgonjanin) in četrto (Česnik, oba v kategoriji do 65 kg). Ostala šesterica se je borila bolj ali manj uspešno, odnehati pa je morala pred finalnimi borbami. Posebej sta z borbo navdušila prisotne Zgonjanin in Česnik, vso pohvalo pa

poleg Petroviča zasluži še Rošar za odlično drugo mesto v kategoriji.

Vrsta je v skupnem seštevku osvojila 4. mesto s tem, da se je v to oceno štel tudi sobotni nastop pionirjev, kjer pa naši tekmovalci zaradi šolskih obveznosti niso nastopali. Vsekakor je to lep uspeh pomlajene judo vrste, ki je po dokaj dolgem zatišju spet nastopila kot ekipa. Dobrim borbam je verjetno botrovalo tudi nekajdnevno delovno taborjenje judoistov v Topolšici za 1. maj, ki postaja že tradicionalno in ga koristijo predvsem za nabiranje kondicije in teoretskega znanja.

-mor

REPUBLIŠKO PRVENSTVO STRELCEV

Republiškega strelskega prvenstva v nacionalnem programu, ki je bilo pred dnevi v Ljutomeru in Ptujju so se udeležili tudi velenjski strelci. V konkurenci pionirk je ekipa Velenje I, ki so jo sestavljale strele osnovnih šol Veljko Vlahovič in Anton Aškerc (Saška Bala, Malči Bedenik, Mirjana Žučko) zasedla 2. mesto in tako dosegla normo za udeležbo na državnem prvenstvu. Ekipa Velenje II je zasedla 5. mesto, med posameznicami pa je normo za državno prvenstvo izpolnila Denis Bala.

Med pionirji je ekipa Velenja dosegla 10. uvrstitev, pri mladincih pa je v streljanju z zračno puščico Velenjčan Stanko Musa osvojil 2. mesto. Med člani, ki so streljali z zračno puščico pa sta si pravico nastopa na državnem prvenstvu priborila Franc Trebše in Karlo Gril ter dobila tudi naziv „Mojster strelca“.

F. Ž.

USPEH ŠAHISTOV GORENJA

Šahisti TGO GORENJE Velenje so v letošnjem tekmovanju za pokal MARŠALA TITA, že tretje leto zapored dosegli velik uspeh.

Ekipa Gorenja v sestavi KRISTAN, GORSEK, ing. LIPNIK, in SPEH, je postala prvak Regionalne šahovske zveze Celje in se tako uvrstila v republiško finale, kjer vsako leto igra 16 najboljših moštev iz Slovenije. Tudi letos so ekipe sodelovale z najmočnejšimi igralci. Od vrhunskih slovenskih šahistov je manjkala le velemojster Parma.

V tako močni konkurenci je ekipa TGO Gorenje zasedla 7. do 9. mesto, skupaj z ekipama Kranja in Novega mesta. Prav tako je velik uspeh dosegla še ena ekipa iz SOZD Gorenje, to je ekipa Gorenje — Muta (v postavi JAKOPIČ, POBERŽNIK,

KOCIVNIK, IVANCIC), ki se je na republiškega finala udeležila kot prva Koroške šahovske regije in dosegla 10. mesto.

Treba je omeniti, da sta bili ti dve ekipi edini sindikalni ekipi, katerim je uspelo priti do republiškega finala. Prvo mesto je osvojila ekipa iz hovskega kluba Iskra, za katero na prvi deski igral mednarodni mojster Barle.

In še posamezni rezultati ekip TGO Gorenje. Na prvi deski je Kristan dosegel soliden uspeh s štirimi točkami iz sedem partij, Goršek (7), Lipnik 4 (7), na četrti deski pa je Speh osvojil 3 točke od 7 možnih.

KRISTAN DRAG

PLES POMLADI

Ob 10-letnici obstoja Plesnega kluba Velenje bo 19. maja v velenjski Rdeči dvorani ob 19. uri prvi tradicionalni ples pomladi. Nastopilo bo blizu 80 plesnih parov z vseh velenjskih osnovnih šol. Že ob 15. uri se bo začelo predtekmovanje, med katerim bodo za večerni nastop izbrali po 6 plesnih dvojic iz vsake skupine. V finalnem delu bosta v posameznih odmorih nastopili tudi plesni dvojici zakoncev Šulek in Fide — Lisac, ki se bosta predstavili s latinsko ameriškim in standardnimi plesi. Na začetku vsakega finalnega dela tekmovanja bodo vsi tekmovalci skupinsko zaplesali najmodernejši ples. Pokrovitelj prvega tradicionalnega plesa pomladi je Turistično društvo Velenje.

šport
telesna
kultura
rekreacija

DRAGI POTNIKI!

AIR LIFT je pripravil tudi to sezono v sodelovanju s potovalnimi agencijami nov program potovanj v tujino.

Vaše zaupanje, ki nam ga izkazuje, nas še posebej obvezuje, da smo pripravili potovanja po vaših željah in naših dolgoletnih izkušnjah.

Prednost naših aranžmajev je v tem, da jih ponujamo skozi vse leto. Potovanje pa lahko začnete iz katerega koli kraja v Jugoslaviji, ker smo vse naše programe prilagodili rednemu

POTOVANJA: FRANCIJA

„Spoznavajte Pariz“
„Nepozabni Pariz“

ŠPANIJA

„Weekend v Madridu“
„Madrid in Andaluzija“

ITALIJA

„Znamenitosti Rima“
„Izlet v Rim“
„Rim, Neapel, Capri“

GRČIJA

„Weekend v Atenah“
„Klasična Grčija“
„Grčija nekoč in danes“
„Sedemdnevni počitek v Grčiji“

TURCIJA

„Istanbul“

ČESKOSLOVAŠKA

„Zlata Praga“

ZSSR

„Moskva, Leningrad, Kijev“
„Kijev, Leningrad, Moskva“
„Sedemdnevni aranžman— Moskva, Leningrad, Kijev“
„Moskva, Leningrad (obisk staroruskega gradu)“
„Veliko — Sibirska tura“
„Sovjetska-Srednja Azija“
„Moskva in Kavkaz“

POLJSKA

„Weekend v Varšavi“
„Varšava in Krakov“
„Mazurka“

DR NEMČIJA

„Berlin“

TUNIS

„Sedemdnevni počitek v Tunisu“
„Štirinajstnevni počitek v Tunisu“

EGIPT

„Egipt“
„Kairo, Aleksandrija“

KITAJSKA

„Peking, Changsha, Sian, Tajvan“
„Peking, Changchun, Kirin, Shengyang, Anshan“
„Peking, Konton, Hangchow, Shanghai, Nanking“

SINGAPUR IN INDONEZIJA

„Singapore, Jakarta, Bali“

ZDA

„Desetdnevni izlet v New York“
„Osemndnevni izlet v New York“

JAT LJUBLJANA
Miklošičeva 34,
telefon (061) 315-850

letalskemu prometu. Izbor hotelov je takšen, da po legi in udobnosti odgovarja zahtevam potnikov in je najboljša mogoča usluga za ponujeno ceno.

Za turistični del programa so vam na razpolago strokovni vodiči, ki govorijo srbsko-hrvatski jezik. Prijave in vplačila za AIR LIFT potovanja sprejemajo po vsej Jugoslaviji, vse poslovalnice JAT-a in turistične agencije.

ŽELIMO VAM PRIJETNO POTOVANJE
AIR LIFT

vaš
obveščevalec

koledar

Petek, 11. maja — Žiga
Sobota, 12. maja — Pankracij
Nedelja, 13. maja — Servacij
Ponedeljek, 14. maja — Matija
Torek, 15. maja — Zofija
Sreda, 16. maja — Janez
Četrtek, 17. maja — Mojca

dežurstva

ZDRAVSTVENI DŌM VELENJE:

11. 5. 1979 od 7. do 20. ure dr. Dušan Logar
11. 5. 1979 od 20. dr. Nada Hribar
12. 5. 1979 do 7. dr. Nada Hribar
12. 5. 1979 od 7. dr. Janez Poles
14. 5. 1979 do 7. ure dr. Janez Poles
14. 5. 1979 od 7. do 20. ure dr. Pavle Grošelj
14. 5. 1979 od 20. dr. Aleksandra Žuber
15. 5. 1979 do 7. ure dr. Aleksandra Žuber

mali oglasi

PRED enim mesecem se je izgubila majhna psička, črne barve, sliši na ime Sara. Izgubila je v naselju Šalek — Gorica. Najditelja prosim, naj vrne psičko na Šalek 48. Tisti, ki vrne psičko, dobi nagrado.

KUPIM gorilec za peč na olje, manjši rezervoar za olje in termosta, lahko tudi posamezno. Naslov v uredništvu.

PRODAM osem Žnidarskih panjev z čebelami, čebele so močne in zdrave. Naslov Avgust Redank, heroja Rozmana 5, Šostanj.

Komisija za delovna razmerja pri

TOZD ELEKTRO SLOVENJ GRADEC

objavlja
naslednje proste delovne naloge

ZA OBMOČJE VELENJA

4 delovne naloge kvalificiranih elektromonterjev

3 delovne naloge nekvalificiranih delavcev

Kandidati za delovne naloge kvalificiranih elektromonterjev morajo imeti končano poklicno elektro — jaki tok, nekvalificiranih delavcev pa nepopolno osemletko.

Rok za prijavo je 15 dni.

Prijave s priporočilom o končani šoli naj kandidati pošljejo na naslov:

TOZD ELEKTRO SLOVENJ GRADEC

Komisija za delovna razmerja
62380 SLOVENJ GRADEC

MLAD PAR išče sobo v Velenju ali bližnji okolici. Naslov v uredništvu.

ŠE JE ČAS, da popravite slabo oceno. Inštruiram matematiko za osnovno in vse vrste srednjih šol. Naslov v uredništvu.

PRODAM NSU 1200 po delih. Anton Gorenc, Ljubljanska 28, Velenje.

kino

REDNI KINO VELENJE

11. 5. — petek ob 15.30, 17.30 in 19.30 BRILANTINA — ameriška glasbena komedija. Režija: Randal

Kleiser. Igrajo: John Travolta, Olivia Newton-John (zaradi izredne dolžine prva predstava ob 15.30)

12. 5. — sobota ob 15.30, 17.30 in 19.30 BRILANTINA — ameriška glasbena komedija

13. 5. — nedelja ob 15.30, 17.30 in 19.30 BRILANTINA — ameriška glasbena komedija

14. 5. — ponedeljek ob 17.30 in 19.30 ZELENJA PEST — ameriški box film. Režija: Valtor Hill. Igrajo: Charles Bronson, James Kobern

15. 5. — torek ob 17.30 in 19.30 ZELENJA PEST — ameriški box film

16. 5. — sredo ob 17.30 in 19.30 VISOKA NAPETOST — ameriška parodija. Režija: Mell Brooks. Igrajo: Madeline Kahn

17. 5. — četrtek ob 17.30 in 19.30 LJUBICE — francoska sexi drama. Režija: Francis Leterie. Igrajo: Francis Fabian, Jane Birkin

KINO DOM KULTURE VELENJE

14. 5. — ponedeljek ob 20 uri OBLJUBLJENA DEZELA — poljska drama (traja 178 minut). Režija: Andrzej Wajda. Igrajo: Daniel Olbrihi, Wojciech Pszoniak

KINO ŠOSTANJ

12. 5. — sobota ob 19.30 POT MAMIL — italijanski

13. 5. — nedelja ob 17.30 in 19.30 VISOKA NAPETOST — ameriška parodija

14. 5. — ponedeljek ob 17.30 in 19.30 BRILANTINA — ameriška glasbena komedija

16. 5. — sredo ob 19.30 ZELENJA PEST — ameriški box film

KINO ŠMARTNO OB PAKI

12. 5. — sobota ob 20 uri ZELENJA PEST — ameriški box film

15. 5. — torek ob 20 uri BRILANTINA — ameriška glasbena komedija

KINO TOPOLŠICA

12. 5. — sobota ob 19 uri VISOKA NAPETOST — ameriška parodija

gibanje prebivalstva

POROKE:

Franc PUŠNIK, roj. 1952, pleskar iz Šmiklavža in Erika LEPKO, roj. 1959, dijakinja iz Plešivca

ROJEC Vinko, roj. 1945, gradbeni tehnik iz Raven na Koroškem in Roza Marija GRIL, roj. 1940, višji upravni delavec iz Bistrice

Roman ŽNIDAR, roj. 1953, rudar iz Velenja in Jasna FIDLER, roj. 1952, ekonomski tehnik iz Velenja

Miroslav TAVČER, roj. 1958, vilčarist iz Založ in Dragica VIDMAJER, roj. 1960, dijakinja iz Silove

Milančir TIRNANIC, roj. 1954, uslužbenec iz Celja in Irena SEME, roj. 1952, predmetna učiteljica iz Velenja

Miran HRIBERSEK, roj. 1956, strojni ključavničar iz Hrastovca in Zdenka RAZBORNIK, roj. 1960, natakarica iz Škč Cirkove

Franci STROPNIK, roj. 1954, študent iz Pesja in Marta SUSEC, roj. 1953, uslužbenka iz Laz

Drago FECE, roj. 1954, avtomehaničar iz Šaleka in Branka VERDEV, roj. 1959, kontrolor iz Velenja

Stanko KUBALE, roj. 1957, delavec iz Velenja in Djurdjica KRAMAR, roj. 1958, delavka iz Velenja

Vinko PETRIČ, roj. 1954, strojnik iz Velenja in Anka JURIC, roj. 1957, delavka iz Hrastovca

Peter PISANEC, roj. 1958, šofer

iz Gave in Melita IRMAN, roj. 1961, frizerka iz Velikega vrha

Mirko SUMAH, roj. 1958, električar iz Skal in Mira PETEK, roj. 1960, šivilja iz Skal

AVTOMOBILISTI

Montiramo radijske sprejemnike, inženje, vzvratne luči, popravljamo vso avtoelektriko na vozilih, polnimo in kontroliramo akumulatorje.

AVTOELEKTRO SERVIS, JANEZ PELKO, DUŠANA KVEDRA 12.

KOMUNALNI CENTER VELENJE

p. o. Koroška cesta 46 b

V skladu z določili statuta DO KOC Velenje in sklepa delavskega sveta

razpisuje
opravljanje delovnih nalog in opravil

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA DELOVNE ORGANIZACIJE

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— imeti morajo visoko ali višjo izobrazbo z najmanj 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju vodstvenih delovnih nalog,

— organizacijske sposobnosti za opravljanje del in nalog, ki so v pristojnosti individualnega poslovnega organa DO,

— kandidati morajo predložiti svoj koncept za razvoj delovne organizacije.

Vsi kandidati morajo imeti smisel za organizacijo dela in za delo z ljudmi, ter biti moralno politično neoporečni.

Poskusno delo traja 3 mesece.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev vložite v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov:

KOMUNALNI CENTER VELENJE

Koroška 46 b, z oznako —za razpisno komisijo Podrobnejše informacije o zaposlitvi in delu daje kadrovska služba DO.

Vsi kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni najpozneje v roku 30 dni po objavi.

rudarsko elektroenergetski kombinat velenje

Kadrovsko-socialni sektor
Komisija za delovna razmerja pri DO EFE

OBJAVLJA dela in naloge

I. VODJA RAZVOJA

Pogoji:

— visoka ali višja strokovna izobrazba gradbene ali kemijske tehnološke smeri,
— tri leta delovnih izkušenj na podobnih delih,
— družbeno politično angažiran.

II. TEHNOLOG V LABORATORIJU

Pogoji:

— srednja strokovna izobrazba kemijske smeri,
— 2 leti delovnih izkušenj pri laboratorijskem delu.

III. REFERENT ZA OMETE

Pogoji:

— srednja strokovna izobrazba gradbene ali trgovsko komercialne smeri,
— 2 leti delovnih izkušenj pri prodaji gradbenih materialov in storitev.

IV. VARILEC

Pogoji:

— tečaj za avtogeno in elektro varjenje,
— eno leto delovnih izkušenj pri varilskih delih.
Kandidati naj vložijo pismene prijave z ustrežno dokumentacijo v 15 dneh po objavi na naslov:
Kadrovsko-socialni sektor REK Velenje, Rudarska 6.

Delo je za nedoločen čas.

Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni po preteku objave.

Srečno!

VELENJE

Na podlagi 22. č. TZDR (Ur. l. SRS št. 24/77), 37. člena statuta TOZD Instalacije z dne 16. 4. 1979

I. RAZPISUJEMO

1. Vodja sektorja instalacije — vodovoda

2. Vodja sektorja instalacij — toplovodnega ogrevanja in prezračevanja

3. Vodja sektorja instalacij — elektro jaki tok

Pogoji:

— končana tehniška oziroma delovodska šola ustrezne smeri,

— najmanj 3 leta delovnih izkušenj na področju instalacij,

— moralno-politična neoporečnost.

II. PONAVLJAMO RAZPIS

z dne 26. 12. 1978 za opravljanje del oz. nalog

DIREKTORJA TOZD INSTALACIJE

Pogoji: poleg z zakonom določenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

— da imajo višjo izobrazbo in najmanj 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju odgovornih del in nalog ali

— da imajo srednjo izobrazbo in najmanj 10 let delovnih izkušenj pri opravljanju odgovornih del in nalog;

— da so moralno politično neoporečni.

III. OBJAVLJAMO

potrebe za opravljanje naslednjih del oziroma nalog:

1. Skupinovodja elektro instalacije —

3 prosta delovna mesta,

2. Skupinovodja instalacij vodovoda —

5 prostih delovnih mest,

3. Skupinovodja instalacij toplovodnega ogrevanja —

Srečno!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame, babice in prababice

MATILDE GRABNER

iz Kavč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki so jo spremenili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje ter nam izrazili sožalje. Iskrena hvala sosedom za pomoč. Iskrena hvala govornikom ter pevcem iz Velenja za ganljive žalostnike. Hvala vsem, ki ste jo ob dolgoletni in mučni bolezn obiskovali, posebno hvala hčerki Slavi za dolgoletno in skrbno nego. Hvala vnuku Edotu.

Žalujoci otoci: Slavka, Franc, Štefka, Jožica, Tilčka z družinami, vnuki in pravnuki.

ZAHVALA

Ob smrti naše dobre mame in stare mame

TEREZIJE DEMŠAR

rojene leta 1890

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami. Zahvaljujemo se vsem sosedom in znancem za podarjene vence in cvetje ter vsem, ki so jo spremenili na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo smo dolžni tovarišu Camleku za tople besede slovesa ob odprtem grobu in duhovniku za opravljene obrede.

Žalujoci Demšarjevi.

Velenje, 3. 4. 1979.

